

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2016/C 270/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

Všeobecný súd

2016/C 270/02	Pokračovanie činnosti Všeobecného súdu medzi 1. a 19. septembrom 2016	2
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2016/C 270/03	Spojené veci C-210/14 až C-214/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 – (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – trestné konania proti Daniele Tomassiovej (C-210/14), Massimilianovi Di Adamovi (C-211/14), Andree De Ciantisovej (C-212/14), Romine Biolziovej (C-213/14), Giuseppovi Proiovi (C-214/14) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania a zberu hier — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	3
---------------	---	---

2016/C 270/04	Vec C-433/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Domenicovi Rosovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	4
2016/C 270/05	Vec C-434/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Raffaelovi Mignonemu (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	4
2016/C 270/06	Vec C-435/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Maurovi Barlettovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	5
2016/C 270/07	Vec C-436/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Davidovi Cazzorlovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	6
2016/C 270/08	Vec C-437/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Nicolovi Seminariovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	7

2016/C 270/09	Vec C-462/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Lorenzovi Carluccimu (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	7
2016/C 270/10	Vec C-467/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bergamo – Taliansko) – trestné konanie proti Chiare Baldovej (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	8
2016/C 270/11	Vec C-474/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Salerno – Taliansko) – trestné konanie proti Cristianovi Pontillovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	9
2016/C 270/12	Vec C-495/14: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Taliansko) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Smernica 89/665/EHS — Verejné obstarávanie — Vnútroštátna právna úprava — Výdavky na prístup k správne — Odradzujúce výdavky — Súdne preskúmanie správnych aktov — Zásady efektivity a ekvivalencie)	10
2016/C 270/13	Vec C-534/14: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bergamo – Taliansko) – trestné konanie proti Andreovi Gaitimu, Sidi Amidou Billovi, Josephovi Arasomwanovi, Giuseppemu Carissimimu, Sahabouvi Songnemu (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	10

2016/C 270/14	Vec C-65/15: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Vitovi Santorovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	11
2016/C 270/15	Vec C-504/15: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Frosinone – Taliansko) – trestné konanie proti Antoniovovi Paolovi Contimu (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Zhodné prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Rozsudok Súdneho dvora, ktorým bola vyhlásená za nezlučiteľnú s právom Únie vnútroštátna právna úprava o koncesiách na činnosti zberu stávok — Reorganizácia systému prostredníctvom nového výberového konania — Bezodplatné postúpenie užívania hmotného a nehmotného majetku držaného vo vlastníctve a predstavujúceho sieť riadenia a zberu stávkových hier — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	12
2016/C 270/16	Vec C-8/16: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Frosinone – Taliansko) – trestné konanie proti Paole Tonachellovej (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Rozsudok Súdneho dvora, ktorý vyhlásil vnútroštátnu právnu úpravu o koncesiách na činnosť prijímania stávok za nezlučiteľnú s právom Únie — Reorganizácia systému prostredníctvom nového verejného obstarávania — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)	13
2016/C 270/17	Vec C-278/15 P: Odvolanie podané 4. júna 2015: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 26. marca 2015 vo veci T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/ÚHVT	13
2016/C 270/18	Vec C-451/15 P: Odvolanie podané 17. augusta 2015: Best-Lock (Europe) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 16. júna 2015 vo veci T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/19	Vec C-452/15 P: Odvolanie podané 17. augusta 2016: Best-Lock (Europe) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 16. júna 2015 vo veci T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/20	Vec C-479/15 P: Odvolanie podané 7. septembra 2015: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 9. júla 2015 vo veci T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO	14
2016/C 270/21	Vec C-480/15 P: Odvolanie podané 10. septembra 2015: KS Sports IPCo GmbH, právny nástupca BH Stores BV, proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 2. júla 2015 vo veci T-657/13, KS Sports/EUIPO	15

2016/C 270/22	Vec C-602/15 P: Odvolanie podané 10. novembra 2015: Monster Energy Company proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 9. septembra 2015 vo veci T-633/14, Monster Energy/EUIPO . . .	15
2016/C 270/23	Vec C-603/15 P: Odvolanie podané 10. novembra 2015: Monster Energy Company proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 9. septembra 2015 vo veci T-666/14, Monster Energy/EUIPO . . .	15
2016/C 270/24	Vec C-636/15 P: Odvolanie podané 30. novembra 2016: August Storck KG proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 25. septembra 2015 vo veci T-366/14, August Storck/EUIPO . . .	16
2016/C 270/25	Vec C-35/16 P: Odvolanie podané 21. januára 2016: Matratzen Concord GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 19. novembra 2015 vo veci T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	16
2016/C 270/26	Vec C-76/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko) 11. februára 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Vec C-77/16 P: Odvolanie podané 11. februára 2016: Hewlett Packard Development Company LP proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. decembra 2015 vo veci T-628/14, Hewlett Packard Development Company/EUIPO	17
2016/C 270/28	Vec C-115/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – N Luxembourg 1/Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Vec C-116/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – Skatteministeriet/T Danmark	20
2016/C 270/30	Vec C-117/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – Skatteministeriet/Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Vec C-118/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – X Denmark A/S/Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Vec C-119/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – C Danmark I/Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Vec C-191/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin (Nemecko) 5. apríla 2016 – Romano Pisciotti/Spolková republika Nemecko	29
2016/C 270/34	Vec C-265/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Torino (Taliansko) 12. mája 2016 – VCAST Limited/R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	Vec C-292/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Helsingin hallinto-oikeus (Fínsko) 25. mája 2016 – A Oy/Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö	31
2016/C 270/36	Vec C-301/16 P: Odvolanie podané 26. mája 2016: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. marca 2016 vo veci T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/ Európska komisia	32
2016/C 270/37	Vec C-304/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Spojené kráľovstvo) 30. mája 2016 – American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury	33
2016/C 270/38	Vec C-305/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené kráľovstvo) 30. mája 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Vec C-323/16 P: Odvolanie podané 8. júna 2016: Eurallumina SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) z 22. apríla 2016 v spojených veciach T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, Talianska republika a Eurallumina SpA/Európska komisia	36
 Všeobecný súd		
2016/C 270/40	Vec T-162/13: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Magic Mountain Kletterhallen a i./Komisia („Štátna pomoc — Pomoc na výstavbu a prevádzku lezeckých zariadení Deutscher Alpenverein eV — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Schéma pomoci — Podrobnejšia ekonomická analýza — Zlyhanie trhu — Legitímny cieľ všeobecného záujmu — Článok 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ — Závažné ťažkosti“)	37
2016/C 270/41	Vec T-276/13: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada („Dumping — Dovozy bioetanolu pochádzajúceho zo Spojených štátov — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Združenie — Neexistencia priamej dotknutosti členov — Neprípustnosť — Celoštátne antidumpingové clo — Individuálne zaobchádzanie — Výber vzorky — Právo na obhajobu — Zákaz diskriminácie — Povinnosť náležitej starostlivosti“)	38
2016/C 270/42	Vec T-277/13: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Marquis Energy/Rada („Dumping — Dovozy bioetanolu pochádzajúceho zo Spojených štátov — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Celoštátne antidumpingové clo — Individuálne zaobchádzanie — Výber vzorky“)	38
2016/C 270/43	Vec T-122/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Taliansko/Komisia („Nevykonanie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti štátom — Penále — Rozhodnutie o úhrade penále — Metóda výpočtu úrokov uplatňujúcich sa v prípade vymáhania nezákonnej pomoci — Zložené úroky“)	39
2016/C 270/44	Vec T-614/14: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie KULE — Skoršie národné ochranné známky a všeobecne známa ochranná známka CULE — Relatívne dôvody zamietnutia — Absencia riadneho používania skorších ochranných známk — Článok 42 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“)	40

2016/C 270/45	Vec T-789/14: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júna 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie MEISSEN — Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky a skoršie slovné a obrazové ochranné známky Európskej únie MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen a Meissener Porzellan — Relatívne dôvody zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť a dobré meno skorších ochranných známk — Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 — Riadne používanie skorších ochranných známk — Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009 — Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009“)	41
2016/C 270/46	Vec T-385/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júna 2016 – Loops/EUIPO (Tvar zubnej kefky) („Ochranná známka Európskej únie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku únie — Trojrozmerná ochranná známka — Tvar zubnej kefky — Absolútny dôvod zamietnutia — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	41
2016/C 270/47	Vec T-583/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Monster Energy/EUIPO (Vyobrazenie symbolu mieru) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie zobrazujúcej symbol mieru — Žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu — Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd“)	42
2016/C 270/48	Vec T-585/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie GREEN BEANS — Žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu — Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd“)	43
2016/C 270/49	Vec T-362/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 26. mája 2016 – REWE-Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania“)	43
2016/C 270/50	Vec T-825/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – IREPA/Komisia a Dvor audítorov („Žaloba o neplatnosť — Rybolov — Taliansky národný program na zhromažďovanie údajov v odvetví rybolovu na obdobie rokov 2009 – 2010 — Vymáhanie časti záloh vyplatených žalobcovi — Predbežná správa Dvoru audítorov — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Prípravný akt — Listy obsahujúce predbežné informácie — Rozhodnutie o vymáhaní — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Neexistencia priamej dotknutosti — Nepripustnosť“)	44
2016/C 270/51	Vec T-178/15: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Kohrener Landmolkerei a DHG/Komisia („Systém zaručených tradičných špecialít — Nariadenie (EÚ) č. 1151/2012 — List Komisie, ktorým informuje vnútroštátne orgány o oneskorenom podaní ich námietky — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	45
2016/C 270/52	Vec T-168/16: Žaloba podaná 18. apríla 2016 – Grizzly Tools/Komisia	45
2016/C 270/53	Vec T-202/16: Žaloba podaná 3. mája 2016 – Keturi kambariai/EUIPO – Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Vec T-222/16: Žaloba podaná 11. mája 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Vec T-229/16: Žaloba podaná 6. mája 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Vec T-240/16: Žaloba podaná 14. mája 2016 – Klyuyev/Rada	48
2016/C 270/57	Vec T-242/16: Žaloba podaná 17. mája 2016 – Stavvytskyi/Rada	50
2016/C 270/58	Vec T-247/16: Žaloba podaná 13. mája 2016 – Trasta Komerčbanka a iní/ECB	51
2016/C 270/59	Vec T-248/16: Žaloba podaná 19. mája 2016 – Walford/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA) . . .	52
2016/C 270/60	Vec T-261/16: Žaloba podaná 25. mája 2016 – Portugalsko/Komisia	52
2016/C 270/61	Vec T-272/16: Žaloba podaná 25. mája 2016 – Grécko/Komisia	53
2016/C 270/62	Vec T-273/16: Žaloba podaná 30. mája 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN) . . .	55
2016/C 270/63	Vec T-274/16: Žaloba podaná 27. mája 2016 – Saleh Thabet/Rada	56
2016/C 270/64	Vec T-275/16: Žaloba podaná 27. mája 2016 – Mubarak a iní/Rada	57
2016/C 270/65	Vec T-282/16: Žaloba podaná 30. mája 2016 – Inpost Paczkomaty/Komisia	58
2016/C 270/66	Vec T-283/16: Žaloba podaná 30. mája 2016 – Inpost/Komisia	60
2016/C 270/67	Vec T-284/16: Žaloba podaná 23. mája 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Vec T-287/16: Žaloba podaná 30. mája 2016 – Belgicko/Komisia	62
2016/C 270/69	Vec T-289/16: Žaloba podaná 3. júna 2016 – Inox Mare/Komisia	63
2016/C 270/70	Vec T-290/16: Žaloba podaná 7. júna 2016 – Fruits de Ponent/Komisia	64
2016/C 270/71	Vec T-298/16: Žaloba podaná 13. júna 2016 – East West Consulting/Komisia	66
2016/C 270/72	Vec T-560/12: Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA	67

2016/C 270/73	Vec T-537/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 1. júna 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Vec T-84/15: Uznesenie Všeobecného súdu z 31. mája 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67
Súd pre verejnú službu		
2016/C 270/75	Vec F-121/15: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (samosudca) zo 14. júna 2016 – Fernández González/Komisia (Verejná služba — Dočasný zamestnanec — Zamestnanec pracujúci v kabinete európskeho komisára — Prijímanie dočasného zamestnanca v zmysle článku 2 písm. b) PZOZ — Podmienka prerušenia akejkoľvek formy zamestnania s Komisiou na dobu šesť mesiacov — Bod 3.2 oznámenia D (2005) 18064 Komisie z 28. júla 2005 týkajúceho sa zamestnávania dočasných zamestnancov, v zmysle článku 2 písm. b) a d) PZOZ o stálych pracovných miestach v prípade absencie úspešných uchádzačov výberového konania)	68
2016/C 270/76	Vec F-133/15: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (samosudca) z 10. júna 2016 – HI/Komisia (Verejná služba — Úradníci — Článok 11 služobného poriadku — Povinnosť zachovávať lojalnosť — Článok 11a — Konflikt záujmov — Úradník poverený dohliadaním na projekt financovaný Úniou — Rodinná väzba medzi týmto úradníkom a zamestnancom vybraným pre potreby projektu spoločnosťou poverenou realizáciu uvedeného projektu — Disciplinárne konanie — Disciplinárna sankcia — Preradenie do nižšej platovej triedy — Zákonnosť zloženia disciplinárnej rady — Povinnosť odôvodnenia — Dĺžka konania — Primeraná lehota — Porušenie práva na obranu — Zásada <i>ne bis in idem</i> — Zjavne nesprávne posúdenie — Primeranosť sankcie — Poľahčujúce okolnosti)	69

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2016/C 270/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 251, 11.7.2016

Ú. v. EÚ C 243, 4.7.2016

Ú. v. EÚ C 232, 27.6.2016

Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016

Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016

Ú. v. EÚ C 200, 6.6.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VŠEOBECNÝ SÚD

Pokračovanie činnosti Všeobecného súdu medzi 1. a 19. septembrom 2016

(2016/C 270/02)

Všeobecný súd na svojom plenárnom zasadnutí 15. júna 2016 zoberal na vedomie, že zloženie sľubov nových členov Všeobecného súdu pred Súdny dvorom sa uskutoční až 19. septembra 2016, a že teda v súlade s článkom 5 tretím odsekom Protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie až do doby, keď funkcie prevezmú noví členovia Všeobecného súdu:

- predsedníctvo Všeobecného súdu bude zabezpečovať predseda pán Jaeger,
  - podpredsedníctvo Všeobecného súdu bude zabezpečovať podpredseda pán Kanninen,
  - predsedníctvo päťčlenných a trojčlenných komôr budú zabezpečovať podpredseda pán Kanninen a predsedovia komôr pani Martins Ribeiro, páni Papasavvas, Prek, Dittrich, Frimodt Nielsen, van der Woude, Gratsias a Berardis,
  - rozhodnutie o pridelení sudcov do komôr z 23. októbra 2013 (Ú. v. EÚ C 334, 2013, s. 2), naposledy zmenené a doplnené rozhodnutím z 9. júna 2016 (Ú. v. EÚ C 243, 2016, s. 2), rozhodnutia z 13. mája 2015 o spôsobe zloženia veľkej komory a spôsobe určovania sudcu, ktorý nahrádza neprítomného sudcu (Ú. v. EÚ C 213, 2015, s. 2), a rozhodnutia z 23. septembra 2013 o kritériách pridelovania vecí do komôr a zložení odvolacej komory (Ú. v. EÚ C 313, 2013, s. 4 a 5) sa budú naďalej uplatňovať.
-

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 – (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – trestné konania proti Daniele Tomassiovej (C-210/14), Massimilianovi Di Adamovi (C-211/14), Andree De Ciantisovej (C-212/14), Romine Biolziovej (C-213/14), Giuseppovi Proiovi (C-214/14)

(Spojené veci C-210/14 až C-214/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania a zberu hier — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/03)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania a zberu hier, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie skutočne sledovaného cieľa týmto ustanovením, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 292, 1.9.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Domenicovi Rosovi

(Vec C-433/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/04)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Domenico Rosa

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu restriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Raffaelovi Mignonemu

(Vec C-434/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Raffaele Mignone

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesii stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesii platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Maurovi Barlettovi(Vec C-435/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesii prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/06)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Mauro Barletta

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesii stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesii platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.

2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Davidovi Cazzorlovi

(Vec C-436/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/07)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Davide Cazzorla

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Nicolovi Seminariiovi

(Vec C-437/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/08)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Nicola Seminario

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu restriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Lorenzovi Carluccimu

(Vec C-462/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/09)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Lorenzo Carlucci

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bergamo – Taliansko) – trestné konanie proti Chiare Baldovej

(Vec C-467/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bergamo

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Chiara Baldo

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.

2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Salerno – Taliansko) – trestné konanie proti Cristianovi Pontillovi

(Vec C-474/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesií prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/11)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Salerno

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Cristiano Pontillo

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesií stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesií platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 462, 22.12.2014.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Taliansko) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

(Vec C-495/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Smernica 89/665/EHS — Verejné obstarávanie — Vnútroštátna právna úprava — Výdavky na prístup k správneému — Odradzujúce výdavky — Súdne preskúmanie správnych aktov — Zásady efektivity a ekvivalencie)

(2016/C 270/12)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Účastníci konania

Žalobcovia: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Žalovaní: Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Výrok

Článok 1 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenený a doplnený smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, ako aj zásady efektivity a ekvivalencie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok, akým je jednotný príspevok dotknutý vo veci samej za začatie konania v správnom súdnictve v oblasti postupov verejného obstarávania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 26, 26.1.2015.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bergamo – Taliansko) – trestné konanie proti Andreovi Gaitimu, Sidi Amidou Billovi, Josephovi Arasonwanovi, Giuseppeemu Carissimimu, Sahabouvi Songnemu

(Vec C-534/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bergamo

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.
2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2015.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari – Taliansko) – trestné konanie proti Vitovi Santorovi

(Vec C-65/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Vnútroštátna právna úprava — Reorganizácia systému udeľovania koncesíí prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia ich platnosti — Nové verejné obstarávanie — Koncesie platné kratšie ako predchádzajúce koncesie — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Vito Santoro

Výrok

1. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave týkajúcej sa hazardných hier, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom zjednotenia dátumu uplynutia platnosti koncesíí stanovuje vyhlásenie nového verejného obstarávania týkajúceho sa udelenia koncesíí platných kratšie ako predchádzajúce koncesie.

2. Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávok, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 138, 27.4.2015.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Frosinone – Taliansko) – trestné konanie proti Antoniov Paolovi Contimu

(Vec C-504/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Zhodné prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Rozsudok Súdneho dvora, ktorým bola vyhlásená za nezlučiteľnú s právom Únie vnútroštátna právna úprava o koncesiách na činnosti zberu stávok — Reorganizácia systému prostredníctvom nového výberového konania — Bezodplatné postúpenie užívania hmotného a nehmotného majetku držaného vo vlastníctve a predstavujúceho sieť riadenia a zberu stávkových hier — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/15)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Frosinone

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Antonio Paolo Conti

Výrok

Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia reštriktívnemu vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je ustanovenie vo veci samej, ktoré stanovuje koncesionárovi hazardných hier povinnosť bezodplatne postúpiť právo na používanie hmotného a nehmotného majetku držaného vo vlastníctve, ktorý tvorí sieť riadenia a zberu stávkových hier, pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia konečného termínu platnosti koncesie, v rozsahu v akom toto obmedzenie zachádza nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa, ktorý toto ustanovenie sleduje, čo prislúcha posúdiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 406, 7.12.2015.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Frosinone – Taliansko) – trestné konanie proti Paole Tonachellovej

(Vec C-8/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Rovnaké prejudiciálne otázky — Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Hazardné hry — Rozsudok Súdneho dvora, ktorý vyhlásil vnútroštátnu právnú úpravu o koncesiách na činnosť prijímania stávk za nezlučiteľnú s právom Únie — Reorganizácia systému prostredníctvom nového verejného obstarávania — Bezodplatné postúpenie užívania vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk — Obmedzenie — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Proporcionalita)

(2016/C 270/16)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Frosinone

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Paola Tonachella

Výrok

Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu reštriktívnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré ukladá koncesionárovi hazardných hier, aby pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia platnosti koncesie bezodplatne postúpil užívanie vlastneného hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hry a prijímania stávk, pokiaľ toto obmedzenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týmto ustanovením skutočne sledovaného cieľa, čo prináleží posúdiť všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 90, 7.3.2016.

Odvolanie podané 4. júna 2015: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 26. marca 2015 vo veci T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/ÚHVT

(Vec C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (v zastúpení: J. Maitland-Walker, solicitor)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením zo 14. januára 2016 zamietol odvolanie ako neprípustné.

Odvolanie podané 17. augusta 2015: Best-Lock (Europe) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 16. júna 2015 vo veci T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Vec C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Best-Lock (Europe) Ltd (v zastúpení: J. Becker, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením zo 14. apríla 2016 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolanie podané 17. augusta 2016: Best-Lock (Europe) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 16. júna 2015 vo veci T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Vec C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Best-Lock (Europe) Ltd (v zastúpení: J. Becker, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Odvolaním zo 14. apríla 2016 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolanie podané 7. septembra 2015: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 9. júla 2015 vo veci T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO

(Vec C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (v zastúpení: A. Nordemann, Rechtsanwalt, M. C. Maier, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením zo 14. apríla 2016 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolaie podané 10. septembra 2015: KS Sports IPCo GmbH, právny nástupca BH Stores BV, proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 2. júla 2015 vo veci T-657/13, KS Sports/EUIPO

(Vec C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: KS Sports IPCo GmbH, právny nástupca BH Stores BV (v zastúpení: T. Dolde, Rechtsanwalt, M. Hawkins, solicitor, P. Homann, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením zo 14. apríla 2016 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolaie podané 10. novembra 2015: Monster Energy Company proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 9. septembra 2015 vo veci T-633/14, Monster Energy/EUIPO

(Vec C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Monster Energy Company (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením zo 4. mája 2016 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolaie podané 10. novembra 2015: Monster Energy Company proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 9. septembra 2015 vo veci T-666/14, Monster Energy/EUIPO

(Vec C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Monster Energy Company (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením zo 4. mája 2016 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolanie podané 30. novembra 2016: August Storck KG proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 25. septembra 2015 vo veci T-366/14, August Storck/EUIPO

(Vec C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: August Storck KG (v zastúpení: N. Gregor, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením z 11. mája 2016 Súdny dvor (deviata komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Odvolanie podané 21. januára 2016: Matratzen Concord GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 19. novembra 2015 vo veci T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Matratzen Concord GmbH (v zastúpení: I. Selting, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Súdny dvor Európskej únie (šiesta komora) uznesením z 28. apríla 2016 odvolanie zamietol a rozhodol, že odvolaateľka znáša vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko) 11. februára 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Vec C-76/16)

(2016/C 270/26)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Žalovaný: Úrad pre verejné obstarávanie

Ďalší účastník konania: Slovenský futbalový zväz

Prejudiciálne otázky

1. Je možné taký postup vnútroštátneho orgánu, kedy ekonomickú a finančnú situáciu uchádzača vo verejnom obstarávaní na zákazku s predpokladanou hodnotou 3 milióny € na základe ním predloženého čestného prehlásenia a bankovej informácie, že účastník môže čerpať z osobitného bankového úveru bez účelovej viazanosti až do limitného rámca presahujúceho hodnotu zákazky, vyhodnotil ako nepreukázanie súťažnej podmienky o ekonomickej a finančnej situácii uchádzača, vykladať ako súladný s cieľom článku 47, najmä jeho odseku 1 písm. aj a odseku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2004/18/ES ⁽¹⁾ z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby?
2. Je možné situáciu na trhu s bankovými službami členského štátu, kedy banka vo svojom záväznom úverovom príslube podmieňuje poskytnutie finančných prostriedkov splnením podmienok poskytnutia úveru uvedených v úverovej zmluve, ktoré v čase konania verejného obstarávania nie sú bližšie špecifikované, označiť v zmysle článku 47 ods. 5 citovanej smernice č. 2004/18/ES za opodstatnené dôvody, ktoré neumožňujú uchádzačovi poskytnúť dokumenty požadované verejným obstarávateľom, t. j. že za tejto situácie môže preukázať svoju ekonomickú a finančnú situáciu čestným prehlásením o existencii svojho postačujúceho úverového vzťahu s bankou?
3. Je možné situáciu pri súdnom prieskume rozhodnutia vnútroštátneho orgánu verejného obstarávania o vylúčení neúspešného uchádzača, kedy už jednotlivé zákazky boli úspešným uchádzačom takmer zrealizované, vyhodnotiť ako objektívnu prekážku, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu naplniť obsah ustanovenia článku 47 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 1 ods. 1 a článkom 2 ods. 3, 6, 7 a 8 smernice Rady 89/665/EHS ⁽²⁾ z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mím. vyd. 06/007, s. 132.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 395, s. 33; Mím. vyd. 06/001, s. 246.

**Odvolanie podané 11. februára 2016: Hewlett Packard Development Company LP proti rozsudku
Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. decembra 2015 vo veci T-628/14, Hewlett Packard
Development Company/EUIPO**

(Vec C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Hewlett Packard Development Company LP (v zastúpení: T. Raab, Rechtsanwalt, H. Lauf, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením z 26. mája 2016 Súdny dvor (desiata komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 –
N Luxembourg 1/Skatteministeriet**

(Vec C-115/16)

(2016/C 270/28)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: N Luxembourg 1

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 1 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že ak spoločnosť sídliaca v členskom štáte, na ktorú sa vzťahuje článok 3 smernice, za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, prijme úrok od dcérskej spoločnosti v inom členskom štáte, je „vlastníkom požitkov“ v podobe tohto úroku na účely smernice?
  - 1.1. Má sa pojem „vlastník požitkov“ v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 11 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977?
  - 1.2. Má sa tento pojem v prípade kladnej odpovede na otázku 1.1 vykladať len z hľadiska komentára k článku 11 modelovej daňovej zmluvy z roku 1977 (bod 8), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ (bod 8.1, teraz bod 10.1) a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“ (bod 10.2)?
  - 1.3. Pokiaľ možno do výkladu zahrnúť komentár z roku 2003, je to, aby sa spoločnosť nepovažovala za „vlastníka požitkov“ na účely smernice 2003/49/ES, podmienené skutočným presmerovaním finančných prostriedkov osobám, ktoré sa v štáte, v ktorom sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe predmetných úrokov, a pokiaľ áno, je ďalšou podmienkou to, že k skutočnému prevodu dôjde v okamihu blízkom výplate úrokov a/alebo sa uskutoční ako výplata úrokov?
    - 1.3.1. Aký význam má v tejto súvislosti skutočnosť, že na úver sa použije vlastný kapitál, že predmetný úrok je zahrnutý do istiny (tzv. roll-up), že príjemca úrokov následne uskutoční prevod materskej spoločnosti sídliacej v tom istom štáte v rámci skupiny s cieľom upraviť výnosy na daňové účely podľa pravidiel platných v dotknutom štáte, že predmetné úroky sú následne konvertované na vlastné imanie spoločnosti, ktorá je príjemcom úveru, že príjemca úrokov má zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu a že väčšina osôb, ktoré sa v štáte, kde sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe úrokov, sídli v iných členských štátoch alebo v iných štátoch, s ktorými má Dánsko podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, takže podľa dánskej právnej úpravy zdaňovania by neexistoval základ na vykonanie zrážky dane pri zdroji, keby boli tieto osoby poskytovateľmi úveru, a teda by boli priamymi príjemcami úrokov?
  - 1.4. Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca úrokov považovať za „vlastníka požitkov“ na účely smernice, skutočnosť, ak vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
2. Môže sa členský štát odvolávať na článok 5 ods. 1 smernice o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu alebo na článok 5 ods. 2 smernice len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 5 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 5?

- 2.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 2 považovať § 2 ods. 2 písm. d) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že obmedzená daňová povinnosť pri úrokových príjmoch sa nevzťahuje na „úroky oslobodené od dane... podľa smernice 2003/49/ES o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 5 smernice?
3. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie úrokov podmienené tým, či sa príjemca úrokov považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice?
4. Ide o zneužívanie atď. v zmysle smernice 2003/49/ES, pokiaľ sú v členskom štáte, kde sídli platiteľ úrokov, úroky daňovo odpočítateľné a v členskom štáte, kde sídli príjemca úrokov, sa úroky nezdaňujú?
5. Má členský štát, ktorý nechce uznať, že spoločnosť v inom členskom štáte je vlastníkom požitkov v podobe úrokov, a tvrdí, že spoločnosť v inom členskom štáte je tzv. umelou účelovou spoločnosťou, podľa smernice 2003/49/ES alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb (vrátane úrokových príjmov) vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?
7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne s článkom 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- a) posledný uvedený členský štát požaduje od platiteľa úrokov, aby vykonal zrážku dane z úrokov pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak príjemca úrokov sídli v poslednom uvedenom členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
- b) materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte by v prvých dvoch zdaňovacích obdobiach nemala povinnosť platiť preddavky na daň z príjmov právnických osôb, ale musela by začať platiť daň z príjmov právnických osôb až omnoho neskôr, než je splatnosť zrážkovej dane?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázku 6 do svojej odpovede na otázku 7.

(¹) Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 –
Skatteministeriet/T Danmark**

(Vec C-116/16)

(2016/C 270/29)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteministeriet

Žalovaná: T Danmark

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa členský štát odvolávať na článok 1 ods. 2 smernice ⁽¹⁾ o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 1 ods. 2 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 1 ods. 2?
  - 1.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 1 považovať § 2 ods. 1 písm. c) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že „podmienkou je oslobodenie od zdanenia dividend... v zmysle ustanovení smernice Rady 90/435/EHS o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskejších spoločností v rozličných členských štátoch“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 1 ods. 2 smernice?
2. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie vyplatených dividend podmienené tým, či sa príjemca dividend považuje za vlastníka požitkov v podobe dividend, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 2 smernice?
3. Prináleží v prípade kladnej odpovede Súdneho dvora na otázku 2 vnútroštátnym súdom, aby vymedzili obsah pojmu „vlastník požitkov“, alebo sa má pojem na základe smernice 90/435/EHS vykladať v tom zmysle, že pojmu, ktorý má preskúmať Súdny dvor EÚ, treba pripísať osobitný význam v zmysle práva EÚ?
4. Pokiaľ Súdny dvor odpovie na otázku 2 kladne a na otázku 3 odpovie v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom neprináleží vymedziť obsah pojmu „vlastník požitkov“, má sa tento pojem vykladať v tom zmysle, že spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorej za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, vyplatí dividendy dcérska spoločnosť z iného členského štátu, je „vlastníkom požitkov“ v podobe týchto dividend v zmysle výkladu tohto pojmu v práve EÚ?
  - a) Má sa pojem „vlastník požitkov“ vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES (ďalej len „smernica o úrokoch a licenčných poplatkoch“) v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice?
  - b) Má sa tento pojem vykladať len z hľadiska komentára k článku 10 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977 (bod 12), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“?

- c) Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca dividend považovať za „vlastníka požitkov“, skutočnosť, že príjemca dividend mal zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu?
- d) Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca dividend považovať za „vlastníka požitkov“, skutočnosť, že vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
5. Ak sa vo veci vychádza z predpokladu, že existujú „vnútroštátn[e]... ustanoven[ia] nevyhnutn[é] k zamedzeniu daňových únikov a zneužívaniu daňového režimu“, pozri článok 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, že spoločnosť (A) so sídlom v členskom štáte vyplatila dividendy materskej spoločnosti (B) v inom členskom štáte, ktorá ich previedla na svoju materskú spoločnosť (C) so sídlom mimo EÚ/EHP, a tá zas vyplatila finančné prostriedky svojej materskej spoločnosti (D), ktorá tiež sídli mimo EÚ/EHP, že prvý uvedený štát a štát, v ktorom sídli spoločnosť C, nemajú podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, že prvý uvedený štát a štát, v ktorom sídli spoločnosť D, majú podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia a že prvý uvedený štát by v zmysle svojich právnych predpisov v dôsledku toho nemal nárok na zrážkovú daň z dividend vyplatených spoločnosťou A spoločnosti D, keby bola spoločnosť D priamym vlastníkom spoločnosti A, dochádza k zneužívaniu v zmysle smernice, takže na spoločnosť B sa nevzťahuje jej ochrana?
6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), bráni článok 49 ZFEÚ v spojení s článkom 54 ZFEÚ právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát zdaňuje dividendy materskej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, pričom dotknutý členský štát považuje materské spoločnosti so sídlom na svojom území za inak podobných okolností za oslobodené od dane z takých dividend?
7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s predmetnými dividendami, bráni článok 49 ZFEÚ v spojení s článkom 54 ZFEÚ právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?
8. Pokiaľ Súdny dvor odpovie na otázku 2 kladne a na otázku 3 odpovie v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom neprináleží vymedziť obsah pojmu „vlastník požitkov“, a ak spoločnosť (materskú spoločnosť) so sídlom v členskom štáte na základe toho nemožno považovať za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 90/435/EHS, čo sa týka dividend prijatých od spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), má posledný uvedený členský štát podľa smernice 90/435/EHS alebo článku 4 ods. 3 ZFEÚ povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
9. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), bráni článok 49 ZFEÚ v spojení s článkom 54 ZFEÚ (subsidiárne článok 63 ZFEÚ) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- a) posledný uvedený členský štát požaduje od dcérskej spoločnosti, aby vykonala zrážku dane z dividend pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak materská spoločnosť sídli v tomto členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?

b) posledný uvedený členský štát vyrubí z dlžnej zrážkovej dane úroky z omeškania?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby odpoveď na otázky 6 a 7 zahrnul do svojej odpovede na otázku 9.

10. Za okolností, keď:

- (1) spoločnosť (materská spoločnosť) so sídlom v členskom štáte spĺňa požiadavku stanovenú v smernici 90/435/EHS, t. j. že (v roku 2011) vlastní najmenej 10 % akciového kapitálu spoločnosti (dcérskej spoločnosti) so sídlom v inom členskom štáte,
- (2) materská spoločnosť sa v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy vyplatené dcérskou spoločnosťou,
- (3) (priami alebo nepriami) akcionári materskej spoločnosti so sídlom v krajine mimo EÚ/EHP sa považujú za vlastníkov požitkov v podobe predmetných dividend,
- (4) uvedení (priami alebo nepriami) akcionári navyše nespĺňajú vyššie uvedenú kapitálovú požiadavku,

bráni článok 63 ZFEÚ právnej úprave, na základe ktorej členský štát, v ktorom sa nachádza dcérska spoločnosť, zdaňuje predmetné dividendy, pokiaľ dotknutý členský štát považuje spoločnosti sídliace na jeho území, ktoré spĺňajú kapitálovú požiadavku stanovenú v smernici 90/435/EHS, t. j. ktoré v zdaňovacom období 2011 vlastní najmenej 10 % akciového kapitálu spoločnosti vyplácajúcej dividendy, za oslobodené od dane z takých dividend?

⁽¹⁾ Smernica Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskejších spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, 1990, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – Skatteministeriet/Y Denmark Aps

(Vec C-117/16)

(2016/C 270/30)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteministeriet

Žalovaná: Y Denmark Aps

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa členský štát odvolávať na článok 1 ods. 2 smernice ⁽¹⁾ o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 1 ods. 2 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov a zneužívania, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 1 ods. 2?
  - 1.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 1 považovať § 2 ods. 1 písm. c) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že „podmienkou je oslobodenie od zdanenia dividend... v zmysle ustanovení smernice Rady 90/435/EHS o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskejších spoločností v rozličných členských štátoch“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 1 ods. 2 smernice?

2. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie vyplatených dividend podmienené tým, či sa príjemca dividend považuje za vlastníka požitkov v podobe dividend, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 2 smernice?
- 2.1. Pokiaľ áno, má sa pojem „dohoda“ v článku 1 ods. 2 smernice vykladať v tom zmysle, že členský štát sa podľa svojho vnútroštátneho práva môže odvolávať na dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia na úkor platiteľa dane?
3. Prináleží v prípade kladnej odpovede Súdneho dvora na otázku 2 vnútroštátnym súdom, aby vymedzili obsah pojmu „vlastník požitkov“, alebo sa má pojem na základe smernice 90/435/EHS vykladať v tom zmysle, že pojmu, o ktorom má rozhodnúť Súdny dvor EÚ, treba pripísať osobitný význam v zmysle práva EÚ?
4. Pokiaľ Súdny dvor odpovie na otázku 2 kladne a na otázku 3 odpovie v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom neprináleží vymedziť obsah pojmu „vlastník požitkov“, má sa tento pojem vykladať v tom zmysle, že spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorej za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, vyplatí dividendy dcérska spoločnosť z iného členského štátu, je „vlastníkom požitkov“ v podobe týchto dividend v zmysle výkladu tohto pojmu v práve EÚ?
- a) Má sa pojem „vlastník požitkov“ vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES (ďalej len „smernica o úrokoch a licenčných poplatkoch“) v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice?
- b) Má sa tento pojem vykladať len z hľadiska komentára k článku 10 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977 (bod 12), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“?
- c) Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca dividend považovať za „vlastníka požitkov“, skutočnosť, že príjemca dividend mal zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu?
- d) Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca dividend považovať za „vlastníka požitkov“, skutočnosť, že vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemá „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
5. Ak sa vo veci vychádza z predpokladu, že existujú „vnútroštátn[e]... ustanoven[ia] nevyhnutn[é] k zamedzeniu daňových únikov a zneužívaniu daňového režimu“, pozri článok 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, že spoločnosť (A) so sídlom v členskom štáte vyplatila dividendy materskej spoločnosti (B) v inom členskom štáte, ktorá ich previedla na svoju materskú spoločnosť (C) so sídlom mimo EÚ/EHP, a tá zas vyplatila finančné prostriedky svojej materskej spoločnosti (D), ktorá tiež sídli mimo EÚ/EHP, že prvý uvedený štát a štát, v ktorom sídli spoločnosť C, nemajú podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, že prvý uvedený štát a štát, v ktorom sídli spoločnosť D, majú podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia a že prvý uvedený štát by v zmysle svojich právnych predpisov v dôsledku toho nemal nárok na zrážkovú daň z dividend vyplatených spoločnosťou A spoločnosti D, keby bola spoločnosť D priamym vlastníkom spoločnosti A, dochádza k zneužívaniu v zmysle smernice, takže sa na spoločnosť B nevzťahuje jej ochrana?
6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (a/alebo článok 56 ES) právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát zdaňuje dividendy materskej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, pričom dotknutý členský štát považuje materskú spoločnosť so sídlom na svojom území za inak podobných okolností za oslobodené od dane z takých dividend?

7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s predmetnými dividendami, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (a/alebo článok 56 ES) právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?
8. Pokiaľ Súdny dvor odpovie na otázku 2 kladne a na otázku 3 odpovie v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom neprináleží vymedziť obsah pojmu „vlastník požitkov“, a ak spoločnosť (materská spoločnosť) so sídlom v členskom štáte na základe toho nemožno považovať za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 90/435/EHS, čo sa týka dividend prijatých od spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), má posledný uvedený členský štát podľa smernice 90/435/EHS alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
9. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne článok 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- a) posledný uvedený členský štát požaduje od dcérskej spoločnosti, aby vykonala zrážku dane z dividend pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak materská spoločnosť sídli v tomto členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
- b) posledný uvedený členský štát vyrubí z dlžnej zrážkovej dane úroky z omeškania?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázky 6 a 7 do svojej odpovede na otázku 9.

10. Za okolností, keď:

- (1) spoločnosť (materská spoločnosť) so sídlom v členskom štáte spĺňa požiadavku stanovenú v smernici 90/435/EHS, t. j. že (v rokoch 2005 a 2006) vlastní najmenej 20 % akciového kapitálu spoločnosti (dcérskej spoločnosti) so sídlom v inom členskom štáte,
- (2) materská spoločnosť sa v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS, pokiaľ ide o dividendy vyplatené dcérskou spoločnosťou,
- (3) (priami alebo nepriami) akcionári materskej spoločnosti so sídlom v krajine mimo EÚ/EHP sa považujú za vlastníkov požitkov v podobe predmetných dividend,
- (4) uvedení (priami alebo nepriami) akcionári navyše nespĺňajú vyššie uvedenú kapitálovú požiadavku,

bráni článok 56 ES právnej úprave, na základe ktorej členský štát, v ktorom sa nachádza dcérska spoločnosť, zdaňuje predmetné dividendy, pričom dotknutý členský štát považuje spoločnosti sídliace na jeho území, ktoré spĺňajú kapitálovú požiadavku stanovenú v smernici 90/435/EHS, t. j. ktoré v zdaňovacích obdobiach 2005 a 2006 vlastnia najmenej 20 % akciového kapitálu spoločnosti vyplácajúcej dividendy (15 % v rokoch 2007 a 2008 a v ďalších rokoch 10 %), za oslobodené od dane z takých dividend?

(¹) Smernica Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskejších spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, 1990, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 –
X Denmark A/S/Skatteministeriet

(Vec C-118/16)

(2016/C 270/31)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X Denmark A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 1 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že ak spoločnosť sídliaca v členskom štáte, na ktorú sa vzťahuje článok 3 smernice, za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, prijme úrok od dcérskej spoločnosti v inom členskom štáte, je „vlastníkom požitkov“ v podobe tohto úroku na účely smernice?
  - 1.1. Má sa pojem „vlastník požitkov“ v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 11 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977?
  - 1.2. Má sa tento pojem v prípade kladnej odpovede na otázku 1.1 vykladať len z hľadiska komentára k článku 11 modelovej daňovej zmluvy z roku 1977 (bod 8), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ (bod 8.1, teraz bod 10.1) a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“ (bod 10.2)?
  - 1.3. Pokiaľ možno do výkladu zahrnúť komentár z roku 2003, je to, aby sa spoločnosť nepovažovala za „vlastníka požitkov“ na účely smernice 2003/49/ES, podmienené skutočným presmerovaním finančných prostriedkov osobám, ktoré sa v štáte, v ktorom sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe predmetných úrokov, a pokiaľ áno, je ďalšou podmienkou to, že k skutočnému prevodu dôjde v okamihu blízkom výplata úrokov a/alebo sa uskutoční ako výplata úrokov?
    - 1.3.1. Aký význam má v tejto súvislosti skutočnosť, že na úver sa použije vlastný kapitál, že predmetný úrok je zahrnutý do istiny (tzv. roll-up), že príjemca úrokov následne uskutoční prevod materskej spoločnosti sídliacej v tom istom štáte v rámci skupiny s cieľom upraviť výnosy na daňové účely podľa pravidiel platných v dotknutom štáte, že predmetné úroky sú následne konvertované na vlastné imanie spoločnosti, ktorá je príjemcom úveru, že príjemca úrokov nemá zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu a že väčšina osôb, ktoré sa v štáte, kde sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe úrokov, sídli v iných členských štátoch alebo v iných štátoch, s ktorými má Dánsko podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, takže podľa dánskej právnej úpravy zdaňovania by neexistoval základ na vykonanie zrážky dane pri zdroji, keby boli tieto osoby poskytovateľmi úveru, a teda by boli priamymi príjemcami úrokov?
  - 1.4. Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca úrokov považovať za „vlastníka požitkov“ na účely smernice, skutočnosť, ak vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?

2. Môže sa členský štát odvolávať na článok 5 ods. 1 smernice o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu alebo na článok 5 ods. 2 smernice len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 5 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia alebo zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 5?
  - 2.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 2 považovať § 2 ods. 2 písm. d) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že obmedzená daňová povinnosť pri úrokových príjmoch sa nevzťahuje na „úroky oslobodené od dane... podľa smernice 2003/49/ES o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 5 smernice?
3. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie úrokov podmienené tým, či sa príjemca úrokov považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice?
4. Ide o zneužívanie atď. v zmysle smernice 2003/49/ES, pokiaľ sú v členskom štáte, kde sídli platiteľ úrokov, úroky daňovo odpočítateľné a v členskom štáte, kde sídli príjemca úrokov, sa úroky nezdaňujú?
5. Vzťahuje sa smernica 2003/49/ES na spoločnosť so sídlom v Luxembursku založenú a zapísanú do registra podľa luxemburského práva obchodných spoločností ako „société en commandite par actions“ (S.C.A.) a tiež označovanú ako „société d'investissement en capital à risque“ (SICAR) podľa luxemburského zákona z 15. júna 2004 o spoločnostiach investujúcich do rizikového kapitálu (SICAR)?
  - 5.1. Môže byť v prípade kladnej odpovede na otázku 5 luxemburská S.C.A./SICAR „vlastníkom požitkov“ v podobe úrokov v zmysle smernice 2003/49/ES napriek tomu, že v členskom štáte, kde má sídlo spoločnosť, ktorá je platiteľom úrokov, je dotknutá spoločnosť podľa vnútroštátneho práva považovaná za daňovo transparentný subjekt?
  - 5.2. Možno v prípade zápornej odpovede na otázku 1, teda pokiaľ sa spoločnosť, ktorá je príjemcom úrokov, nepovažuje za „vlastníka požitkov“ v podobe predmetných úrokov, považovať S.C.A./SICAR za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, za „vlastníka požitkov“ v podobe predmetných úrokov na účely smernice?
6. Má členský štát, ktorý nechce uznať, že spoločnosť v inom členskom štáte je vlastníkom požitkov v podobe úrokov, a tvrdí, že spoločnosť v inom členskom štáte je tzv. umelou účelovou spoločnosťou, podľa smernice 2003/49/ES alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb (vrátane úrokových príjmov) vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?

8. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne s článkom 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- posledný uvedený členský štát požaduje od platiteľa úrokov, aby vykonal zrážku dane z úrokov pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak príjemca úrokov sídli v poslednom uvedenom členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
  - materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte by v prvých dvoch zdaňovacích obdobiach nemala povinnosť platiť preddávky na daň z príjmov právnických osôb, ale musela by začať platiť daň z príjmov právnických osôb až omnoho neskôr, než je splatnosť zrážkovej dane?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázku 7 do svojej odpovede na otázku 8.

(¹) Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 – C Danmark I/Skatteministeriet

(Vec C-119/16)

(2016/C 270/32)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: C Danmark I

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

- Má sa článok 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES (¹) v spojení s článkom 1 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že ak spoločnosť sídliaca v členskom štáte, na ktorú sa vzťahuje článok 3 smernice, za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, prijme úrok od dcérskej spoločnosti v inom členskom štáte, je „vlastníkom požitkov“ v podobe tohto úroku na účely smernice?
  - Má sa pojem „vlastník požitkov“ v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 11 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977?
  - Má sa tento pojem v prípade kladnej odpovede na otázku 1.1 vykladať len z hľadiska komentára k článku 11 modelovej daňovej zmluvy z roku 1977 (bod 8), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ (bod 8.1, teraz bod 10.1) a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“ (bod 10.2)?

- 1.3. Pokiaľ možno do výkladu zahrnúť komentár z roku 2003, je to, aby sa spoločnosť nepovažovala za „vlastníka požitkov“ na účely smernice 2003/49/ES, podmienené skutočným presmerovaním finančných prostriedkov osobám, ktoré sa v štáte, v ktorom sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe predmetných úrokov, a pokiaľ áno, je ďalšou podmienkou to, že k skutočnému prevodu dôjde v okamihu blízkom výplate úrokov a/alebo sa uskutoční ako výplata úrokov?
- 1.3.1. Aký význam má v tejto súvislosti skutočnosť, že na úver sa použije vlastný kapitál, že predmetný úrok je zahrnutý do istiny (tzv. roll-up), že príjemca úrokov následne uskutoční prevod materskej spoločnosti sídliacej v tom istom štáte v rámci skupiny s cieľom upraviť výnosy na daňové účely podľa pravidiel platných v dotknutom štáte, že predmetné úroky sú následne konvertované na vlastné imanie spoločnosti, ktorá je príjemcom úveru, že príjemca úrokov nemá zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu a že väčšina osôb, ktoré sa v štáte, kde sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe úrokov, sídli v iných členských štátoch alebo v iných štátoch, s ktorými má Dánsko podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, takže podľa dánskej právnej úpravy zdaňovania by neexistoval základ na vykonanie zrážky dane pri zdroji, keby boli tieto osoby poskytovateľmi úveru, a teda by boli priamymi príjemcami úrokov?
- 1.4. Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca úrokov považovať za „vlastníka požitkov“ na účely smernice, skutočnosť, ak vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
2. Môže sa členský štát odvolávať na článok 5 ods. 1 smernice o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu alebo na článok 5 ods. 2 smernice len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 5 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 5?
- 2.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 2 považovať § 2 ods. 2 písm. d) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že obmedzená daňová povinnosť pri úrokových príjmoch sa nevzťahuje na „úroky oslobodené od dane... podľa smernice 2003/49/ES o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 5 smernice?
3. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie úrokov podmienené tým, či sa príjemca úrokov považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice?
4. Má členský štát, ktorý nechce uznať, že spoločnosť v inom členskom štáte je vlastníkom požitkov v podobe úrokov, a tvrdí, že spoločnosť v inom členskom štáte je tzv. umelou účelovou spoločnosťou, podľa smernice 2003/49/ES alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
5. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb (vrátane úrokových príjmov) vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?

6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne s článkom 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- a) posledný uvedený členský štát požaduje od platiteľa úrokov, aby vykonal zrážku dane z úrokov pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak príjemca úrokov sídli v poslednom uvedenom členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
  - b) materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte by v prvých dvoch zdaňovacích obdobiach nemala povinnosť platiť preddavky na daň z príjmov právnických osôb, ale musela by začať platiť daň z príjmov právnických osôb až omnoho neskôr, než je splatnosť zrážkovej dane?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázku 5 do svojej odpovede na otázku 6.

(¹) Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin (Nemecko) 5. apríla 2016 – Romano Pisciotti/Spolková republika Nemecko

(Vec C-191/16)

(2016/C 270/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Romano Pisciotti

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. a) Predstavuje spolupráca členského štátu s treťou krajinou v oblasti extradície problematiku, ktorá bez ohľadu na konkrétny prípad nikdy nespadá do vecnej pôsobnosti Zmlúv, takže zákaz diskriminácie podľa práva Európskej únie vyplývajúci z článku 18 ods. 1 ZFEÚ v prípade (doslovného) uplatnenia normy ústavného práva (v tomto prípade článku 16 ods. 2 prvej vety Grundgesetz, Ústava Spolkovej republiky Nemecko), ktorá zakazuje iba vydanie vlastných štátnych príslušníkov tretím krajinám, sa nezohľadní?
- b) V prípade kladnej odpovede na túto otázku: Treba na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať inak, ak ide o spoluprácu členského štátu so Spojenými štátmi americkými v oblasti extradície na základe Dohody o extradícii medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými?

2. Ak so zreteľom na spoluprácu členských štátov so Spojenými štátmi americkými v oblasti extradície nie je automaticky vylúčená uplatniteľnosť Zmlúv:

Majú sa článok 18 ods. 1 ZFEÚ a relevantná judikatúra Súdneho dvora, ktorá k nemu bola vydaná, vykladať v tom zmysle, že členský štát neoprávneným spôsobom porušuje zákaz diskriminácie vyplývajúci z článku 18 ods. 1 ZFEÚ, keď na základe normy ústavného práva (v tomto prípade článku 16 ods. 2 prvej vety GG) v prípade žiadostí tretích krajín o extradíciu rozdielne zaobchádza s vlastnými štátnymi príslušníkmi a so štátnymi príslušníkmi iných členských štátov EÚ, keďže vydáva iba cudzích štátnych príslušníkov?

3. Ak sa v uvedených prípadoch potvrdí porušenie všeobecného zákazu diskriminácie vyplývajúceho z článku 18 ods. 1 ZFEÚ:

Má sa judikatúra Súdneho dvora Európskej únie chápať v tom zmysle, že v situácii, akou je situácia v prejednávanej veci, keď povoleniu extradície zo strany príslušného orgánu povinne predchádza kontrola zákonnosti prostredníctvom súdneho konania, ktorého výsledok je však pre orgán záväzný len vtedy, keď sa extradícia vyhlási za neprípustnú, môže o kvalifikované porušenie ísť už v prípade jednoduchého porušenia zákazu diskriminácie vyplývajúceho z článku 18 ods. 1 ZFEÚ alebo je potrebné zjavné porušenie?

4. Ak nie je potrebné zjavné porušenie:

Má sa judikatúra Súdneho dvora vykladať v tom zmysle, že dostatočne kvalifikované porušenie sa v situácii, akou je situácia v prejednávanej veci, vylúči už preto, že pri chýbajúcej judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa konkrétnej situácie (v tomto prípade: vecná pôsobnosť všeobecného zákazu diskriminácie podľa článku 18 ods. 1 ZFEÚ pri spolupráci v oblasti extradície medzi členskými štátmi a Spojenými štátmi americkými) môže najvyšší vnútroštátny orgán výkonnej moci na odôvodnenie svojho rozhodnutia poukázať na súlad s rozhodnutiami vnútroštátnych súdov, ktoré boli predtým vydané v tej istej veci?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Torino (Taliansko)
12. mája 2016 – VCAST Limited/R.T.I. SpA**

(Vec C-265/16)

(2016/C 270/34)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VCAST Limited

Žalovaná: R.T.I. SpA

Prejudiciálne otázky

- 1) Je v súlade s právom Spoločenstva – najmä s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti ⁽¹⁾ (ako aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode ⁽²⁾) a tiež so Zmluvou o založení) vnútroštátna právna úprava, ktorá podnikateľskému subjektu zakazuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať prostredníctvom videozáznamu cez vzdialený prístup v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel, chránených autorským právom, pre súkromnú potrebu, a to prostredníctvom jeho aktívneho zásahu do vyhotovovania záznamu a bez súhlasu držiteľa práv?

- 2) Je v súlade s právom Spoločenstva – najmä s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (ako aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode a tiež so Zmluvou o založení) vnútroštátna právna úprava, ktorá podnikateľskému subjektu umožňuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať prostredníctvom videozáznamu cez vzdialený prístup v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel, chránených autorským právom, pre súkromnú potrebu, hoci táto služba zahŕňa jeho aktívny zásah do vyhotovovania záznamu, bez súhlasu držiteľa práv a za paušálny poplatok ako kompenzáciu pre držiteľa práv, ktorý v zásade podlieha režimu povinnej licencie?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001 s. 230.

⁽²⁾ „Smernica o elektronickom obchode“, Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Helsingin hallinto-oikeus (Fínsko) 25. mája 2016 – A Oy/Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Vec C-292/16)

(2016/C 270/35)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Helsingin hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A Oy

Ďalší účastník konania: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 49 ZFEÚ takej fínskej úprave, podľa ktorej sa situácia, v ktorej tuzemská spoločnosť prevádza aktíva prevádzkarne, ktorá sa nachádza v inom členskom štáte EÚ, formou prevodu podniku na spoločnosť so sídlom v tomto členskom štáte a za to ako protislužbu dostane nové podiely, pričom prevod aktív sa okamžite zdaní v roku prevodu, kedy sa uskutoční, zatiaľ čo v porovnateľnej vnútroštátnej situácii sa zdanenie uskutoční až v čase realizácie?
2. Ide o nepriamu alebo priamu diskrimináciu, keď Fínsko uskutoční zdanenie okamžite v roku prevodu podniku predtým, ako sa zrealizoval zisk, a v tuzemských situáciách až v okamihu realizácie?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú otázku, možno obmedzenie slobody usadiť sa odôvodniť dôvodmi, ako je naliehavý dôvod všeobecného záujmu alebo zachovanie vnútroštátnej daňovej právomoci? Je zakázané obmedzenie v súlade so zásadou proporcionality?

Odvolaie podané 26. mája 2016: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. marca 2016 vo veci T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Európska komisia

(Vec C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche, L. Flynn, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. marca 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Komisia, T-586/14, oznámený Komisii 17. marca 2016,
- zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu, ktorý bol uplatnený v rámci žaloby podanej na prvom stupni, ako právne nedôvodnú,
- pokiaľ ide o druhú časť prvého žalobného dôvodu a druhý až štvrtý žalobný dôvod uplatnený v žalobe podanej na prvom stupni, vrátil vec Všeobecnému súdu na nové posúdenie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok by mal byť zrušený z týchto dôvodov:

Po prvé Všeobecný súd podal nesprávny výklad pojmu „prenesený z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ nachádzajúceho sa v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾ o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva. Tento žalobný dôvod sa skladá z piatich častí:

- Prvá časť: Opatrenia vykonávajúce päťročný plán sú prenesené z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva,
- Druhá časť: Podpora strategických oblastí obchodu („výber víťazov“) nepredstavuje v trhovom hospodárstve legítimny cieľ,
- Tretia časť: Subvencie nie sú v trhovom hospodárstve neobmedzené, ale viažu sa k investícii,
- Štvrtá časť: Skúmané opatrenia nie sú porovnateľné s protiprávnou a nezlučiteľnou štátnou pomocou zaznamenanou v Únii,
- Piata časť: Nesprávny výklad pojmu „iné ako trhové hospodárstvo“,

Po druhé rozsudok je nedostatočne odôvodnený a obsahuje rozporuplné odôvodnenie.

Po tretie Všeobecný súd sa dopustil viacerých procesných pochybení:

- Prvá časť: Všeobecný súd rozhodol vo veci, v ktorej nemal právomoc rozhodnúť (*ultra vires*), porušil dispozičnú zásadu a článok 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článok 44 ods. 1 a článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, v znení, v akom boli tieto ustanovenia účinné v čase podania žaloby na prvom stupni,
- Druhá časť: Komisia nebola vypočutá, pokiaľ ide o údajnú porovnateľnosť štátnej pomoci uvedenej v rozsudkoch citovaných v bode 66 so skúmanými opatreniami,
- Tretia časť: Všeobecný súd neodpovedal na tvrdenia Komisie týkajúce sa definície výrazu „iné ako trhové hospodárstvo“

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales),
Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené kráľovstvo) 30. mája 2016 – American
Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury**

(Vec C-304/16)

(2016/C 270/37)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: American Express Co.

Žalovaní: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Uplatňuje sa požiadavka podľa článku 1 ods. 5 a článku 2 ods. 18 nariadenia (EÚ) č. 2015/751 (¹) (ďalej len „nariadenie“), v zmysle ktorej sa má trojstranná kartová schéma vydávajúca platobné nástroje viazané na kartu s partnerom v rámci spoločného označovania považovať za štvorstrannú kartovú schému, len pokiaľ partner v rámci spoločného označovania alebo agent koná ako „vydavateľ“ v zmysle článku 2 ods. 2 a odôvodnenia 29 nariadenia (konkrétne, keď takýto partner alebo agent má s platiteľom zmluvný vzťah, predmetom ktorého je uzatváranie zmlúv, na základe ktorých platiteľovi poskytnú platobný nástroj s cieľom iniciovať a spracovať platobné transakcie platiteľa viazané na kartu)?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, sú článok 1 ods. 5 a článok 2 ods. 18 nariadenia neplatné v rozsahu, v akom stanovujú, že takéto systémy sa považujú za štvorstranné kartové schémy, a to z dôvodu:

a) neuvedenia dôvodov v súlade s článkom 296 ZFEÚ;

- b) zjavne nesprávneho posúdenia; a/alebo
- c) porušenia zásady proporcionality?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2015/751 z 29. apríla 2015 o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu (Ú. v. EÚ L 123, 2015, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené kráľovstvo) 30. mája 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Vec C-305/16)

(2016/C 270/38)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Avon Cosmetics Ltd

Odporca: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciálne otázky

1. Sú príslušné povolenia, vykonávacia právna úprava a/alebo administratívny postup v rozpore s niektorými príslušnými právnymi predpismi a/alebo zásadami práva Únie, ak, v prípade, že priamy predajca predáva tovar (ďalej len „propagačný materiál“) neregistrovaným maloobchodným predajcom alebo keď neregistrovaný maloobchodný predajca nakupuje tovar a služby od tretích osôb (ďalej len „tovar a služby od tretích osôb“), ktoré neregistrovaní predajcovia využívajú na podporu svojej hospodárskej činnosti spočívajúcej v predaji iného tovaru, ktorý je tiež zakúpený od priameho predajcu, a vzťahuje sa naň administratívny postup prijatý na základe výnimky, naposledy povolenej rozhodnutím Rady z 24. mája 1989 (89/534/EHS (¹)) (ďalej len „výnimka“), priamemu predajcovi ukladajú povinnosť účtovať daň zaplatenú na výstupe z ceny, za ktorú neregistrovaný maloobchodný predajca predáva ostatný tovar, a to bez odpočtu DPH, ktorá vznikla neregistrovanému maloobchodnému predajcovi v súvislosti s týmto propagačným materiálom a/alebo tovarom a službami od tretích osôb?
2. Malo Spojené kráľovstvo pri požiadaní Rady o povolenie výnimky, povinnosť informovať Komisiu o tom, že táto výnimka by mala zahrňovať DPH zaplatenú neregistrovanými maloobchodnými predajcami v súvislosti so zakúpením propagačného materiálu a/alebo tovarov a služieb od tretích osôb, ktoré použili na účely svojho podnikania a z toho vyplývajúcu úpravu dane, ktorá odrážala túto neodpočítateľnú daň zaplatenú na vstupe alebo preplatok dane zaplatenej na výstupe?
3. Pre prípad, že odpovede na prvú a/alebo druhú otázku sú kladné:
  - a) Či príslušné povolenia, vykonávacia právna úprava a/alebo administratívny postup môžu a majú byť vykladané tak, že umožňujú započítanie, pokiaľ ide o i) neodpočítateľnú DPH zaplatenú neregistrovanými predajcami v súvislosti s propagačným materiálom alebo tovarom a službami od tretích osôb, ktoré tieto neregistrovaní predajcovia použili na účely svojej hospodárskej činnosti, alebo ii) DPH prevyšujúcu nezaplatenú daň, vybranú Her Majesty's Revenue & Customs alebo iii) potenciálnu nekalú súťaž medzi priamymi predajcami, ich neregistrovanými maloobchodnými predajcami a podnikmi zaoberajúcimi sa nepriamym predajom.

b) Či:

- i) povolenie výnimky Spojeného kráľovstva od článku 11A ods. 1 písm. a) [smernice 77/388] bolo protiprávne.
- ii) je okrem výnimky z článku 11A ods. 1 písm. a) nevyhnutná výnimka z článku 17 [smernice 77/388]. Pokiaľ áno, či Spojené kráľovstvo konalo protiprávne, keď nepožiadalo Komisiu alebo Radu o povolenie odchýliť sa od článku 17.
- iii) Spojené kráľovstvo koná protiprávne, ak neupravilo DPH takým spôsobom, ktorý by priamym predajcom umožňoval uplatniť započítanie DPH z propagačného materiálu alebo z tovarov a služieb od tretích osôb, ktorú zaplatili neregistrovaní predajcovia v rámci svojej hospodárskej činnosti.
- iv) z týchto dôvodov sú neplatné a/alebo protiprávne všetky príslušné povolenia, vykonávacia právna úprava alebo administratívny postup, alebo ich časti.

c) Či primeranou nápravou zo strany Súdneho dvora Európskej únie alebo vnútroštátneho súdu je:

- i) stanovenie, že členský štát má povinnosť uplatniť vo vnútroštátnom práve výnimku tým, že uskutoční primeranú úpravu buď a) neodpočítateľnej DPH z propagačného materiálu alebo tovarov a služieb od tretích osôb, ktorú zaplatili neregistrovaní predajcovia v rámci svojej hospodárskej činnosti, alebo b) DPH prevyšujúcu nezaplatenú daň, vybranú Her Majesty's Revenue & Customs alebo iii) potenciálnej nekalej súťaže medzi priamymi predajcami, ich neregistrovanými maloobchodnými predajcami a podnikmi, ktoré sa nezaobierajú priamym predajom, alebo
- ii) vyhlásenie povolenia výnimky a prípadne výnimky samotnej za neplatné, alebo
- iii) vyhlásenie vnútroštátnych právnych predpisov za neplatné, alebo
- iv) vyhlásenie pokynov (Notice of Direction) za neplatné, alebo
- v) rozhodnutie, že Spojené kráľovstvo musí požiadať o povolenie ďalšej výnimky na účely vykonania vhodnej úpravy buď a) neodpočítateľnej DPH z propagačného materiálu alebo tovarov a služieb od tretích osôb, ktorú zaplatili neregistrovaní predajcovia v rámci svojej hospodárskej činnosti, alebo b) DPH prevyšujúcej nezaplatenú daň, vybranú Her Majesty's Revenue & Customs alebo iii) potenciálnej nekalej súťaže medzi priamymi predajcami, ich neregistrovanými maloobchodnými predajcami a podnikmi zaoberajúcimi sa nepriamym predajom.

4. Má byť podľa článku 27 [smernice 77/388] (článok 395 [smernice 2006/112]) „daňový únik alebo vyhýbanie sa dani“ kvalifikované ako čistá daňová strata (zohľadňujúca daň zaplatenú na výstupe a daň zaplatenú na vstupe, odpočítateľnú v rámci štruktúry, ktorá vedie k nezaplateniu dane) členského štátu alebo ako hrubá daňová strata (zohľadňujúca len daň zaplatenú na výstupe v rámci štruktúry, ktorá vedie k nezaplateniu dane) členského štátu?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady z 24. mája 1989, ktorým sa Spojenému kráľovstvu povoľuje uplatňovať, pokiaľ ide o určité dodania neregistrovaným predajcom, opatrenie odchyľujúce sa od článku 11A ods. 1 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (Ú. v. ES L 208, s. 54)

Odvolanie podané 8. júna 2016: Eurallumina SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) z 22. apríla 2016 v spojených veciach T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, Talianska republika a Eurallumina SpA/Európska komisia

(Vec C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Eurallumina SpA (v zastúpení: L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Talianska republika, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil rozsudok,
- zrušil rozhodnutie ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom zaväzuje Taliansku republiku, aby vymáhala pomoc alebo, ak sa tak nestane,
- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý je rozdelený na päť častí, pričom tvrdí, že bolo porušené právo Únie, a najmä, že nebola dodržaná zásada ochrany legitímnej dôvery a povinnosť odôvodniť akty. Ide o týchto päť častí:

1. Všeobecný súd nesprávne vyložil rozsudok z 10. decembra 2013 v tom zmysle, že sa sám považoval za povinného rozhodnúť, že legitímna dôvera spoločnosti Eurallumina bola ukončená zverejnením rozhodnutia o začatí konania z 2. februára 2002.
2. V nadväznosti na toto pochybenie Všeobecný súd nenaplnil samotný zmysel vrátenia veci a nepreskúmal tvrdenia spoločnosti Eurallumina týkajúce sa pokračovania jej legitímnej dôvery alebo ich posúdil v skreslenom právnom rámci a nesprávne.
3. Aj v uvedenom skreslenom právnom rámci sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že neprimerané oneskorenie Komisie pri vyšetrowaní nemohlo vytvoriť u spoločnosti Eurallumina legitímnu dôveru spočívajúcu v tom, že pomoc nebude vrátená.
4. Všeobecný súd vykladal smernicu 2003/96 ⁽²⁾ *contra legem* v rozpore s právom Únie a jeho výkladovými zásadami.
5. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď odmietol tvrdenia spoločnosti Eurallumina založené na jej investíciách v továrni na Sardínii.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2006/323/ES zo 7. decembra 2005 o oslobodení od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo na výrobu oxidu hlinitého v Gardanne, v regióne Shannon a na Sardínii, implementovanom Francúzskom, Írskom a Talianskom v uvedenom poradí (Ú. v. EÚ L 119, 2006, s. 12).

⁽²⁾ Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Magic Mountain Kletterhallen a i./Komisia

(Vec T-162/13) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Pomoc na výstavbu a prevádzku lezeckých zariadení Deutscher Alpenverein eV — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Schéma pomoci — Podrobnejšia ekonomická analýza — Zlyhanie trhu — Legitímny cieľ všeobecného záujmu — Článok 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ — Závažné ťažkosti“)

(2016/C 270/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlín, Nemecko), Kletterhallenverband Klever eV (Lipsko, Nemecko), Neoliet Beheer BV (Son, Holandsko) a Pedriza BV (Haarlem, Holandsko) (v zastúpení: pôvodne M. von Oppen, A. Gerdung a R. Dreblow, neskôr M. von Oppen, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Deutscher Alpenverein eV (Mníchov, Nemecko) a Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: R. Geulen, advokát)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2012) 8761 final z 5. decembra 2012 týkajúceho sa štátnej pomoci SA.33952 (2012/NN) – Nemecko – Lezecké zariadenia Deutscher Alpenverein

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Magic Mountain Kletterhallen GmbH, Kletterhallenverband Klever eV a Pedriza BV znášajú spoločne a nerozdielne troy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, ako aj svoje vlastné troy konania.
3. Deutscher Alpenverein eV a Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV znášajú svoje vlastné troy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 147, 25.5.2013.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada(Vec T-276/13) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovozy bioetanolu pochádzajúceho zo Spojených štátov — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Združenie — Neexistencia priamej dotknutosti členov — Nepripustnosť — Celosťatné antidumpingové clo — Individuálne zaobchádzanie — Výber vzorky — Právo na obhajobu — Zákaz diskriminácie — Povinnosť náležitej starostlivosti“)

(2016/C 270/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Growth Energy (Washington, DC, Spojené štáty), a Renewable Fuels Association (Washington) (v zastúpení: pôvodne P. Vander Schueren, neskôr P. Vander Schueren a M. Peristeraki, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci B. Byrne, solicitor a G. Berrisch, advokát, neskôr R. Bierwagen a C. Hipp, advokáti)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: M. França a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia) a ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (v zastúpení: O. Prost a A. Massot, advokáti)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 49, s. 10) v rozsah v akom sa týka žalobkýň a ich členov

Výrok rozsudku

1. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických sa zrušuje v rozsahu v akom sa týka Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC a Platinum Ethanol LLC.**
2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 3.8.2013.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Marquis Energy/Rada(Vec T-277/13) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovozy bioetanolu pochádzajúceho zo Spojených štátov — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Priama dotknutosť — Pripustnosť — Celosťatné antidumpingové clo — Individuálne zaobchádzanie — Výber vzorky“)

(2016/C 270/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Spojené štáty) (v zastúpení: pôvodne P. Vander Schueren, neskôr P. Vander Schueren a M. Peristeraki, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci B. Byrne, solicitor a G. Berrisch, advokát, neskôr R. Bierwagen a C. Hipp, advokáti)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: M. França a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia) a ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (v zastúpení: O. Prost a A. Massot, advokáti)

Predmet veci

Čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 49, s. 10) v rozsahu v akom sa týka žalobkyne

Výrok rozsudku

1. *Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických sa zrušuje v rozsahu v akom sa týka Marquis Energy LLC.*
2. *Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Marquis Energy.*
3. *Európska komisia a ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol znášajú svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 3.8.2013.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – Taliansko/Komisia

(Vec T-122/14) ⁽¹⁾

(„Nevykonanie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti štátom — Penále — Rozhodnutie o úhrade penále — Metóda výpočtu úrokov uplatňujúcich sa v prípade vymáhania nezákonnej pomoci — Zložené úroky“)

(2016/C 270/43)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, G. Conte a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 263 ZFEÚ smerujúca k zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2013) 8681 final zo 6. decembra 2013, ktorým Komisia v rámci výkonu rozsudku zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko (C-496/09, EU:C:2011:740), stanovila sumu penále, ktorú je povinná zaplatiť Talianska republika za polročné obdobie od 17. mája do 17. novembra 2012

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie K(2013) 8681 final zo 6. decembra 2013 sa zrušuje.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 102, 7.4.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE)

(Vec T-614/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie KULE — Skoršie národné ochranné známky a všeobecne známa ochranná známka CULE — Relatívne dôvody zamietnutia — Absencia riadneho používania skorších ochranných známok — Článok 42 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 270/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: K. Zajfert a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Kule LLC (New York, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: F. Rodgers, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 18. júna 2014 (vec R 2375/2013-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi Fútbol Club Barcelona a spoločnosťou Kule

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Fútbol Club Barcelona je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júna 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)(Vec T-789/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie MEISSEN — Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky a skoršie slovné a obrazové ochranné známky Európskej únie MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen a Meissener Porzellan — Relatívne dôvody zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť a dobré meno skorších ochranných znáмок — Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 — Riadne používanie skorších ochranných znáмок — Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009 — Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 270/45)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meissen, Nemecko) (v zastúpení: O. Spuhler a M. Geitz, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Fischer, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (v zastúpení: M. Vohwinkel a K. Gennen, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. septembra 2014 (spojené veci R 1182/2013-4 a R 1245/2013-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen a Meissen Keramik

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 127, 20.4.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júna 2016 – Loops/EUIPO (Tvar zubnej kefky)(Vec T-385/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku únie — Trojrozmerná ochranná známka — Tvar zubnej kefky — Absolútny dôvod zamietnutia — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 270/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Loops, LLC (Dover, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: T. Schmidpeter, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek a A. Schiffko, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 30. apríla 2015 (vec R 1917/2014-2) týkajúcejmu sa prihlášky trojrozmerného označenia pozostávajúceho z tvaru zubnej kefky ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Loops, LLC je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 302, 14.9.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Monster Energy/EUIPO (Vyobrazenie symbolu mieru)

(Vec T-583/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie zobrazujúcej symbol mieru — Žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu — Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd“)

(2016/C 270/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. júla 2015 (vec R 2788/2014-2) týkajúcejmu sa prihlášky obrazového označenia zobrazujúceho symbol mieru ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Monster Energy Company je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 414, 14.12.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS)(Vec T-585/15) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie GREEN BEANS — Žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu — Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd“)**

(2016/C 270/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. júla 2015 (vec R 3002/2014-2) týkajúcej sa prihlášky slovnnej ochrannej známky GREEN BEANS ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Monster Energy Company je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 406, 7.12.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu z 26. mája 2016 – REWE-Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)(Vec T-362/14) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania“)**

(2016/C 270/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: REWE-Zentral AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a A. Wagner, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: I. P. Harrington a P. Bullock, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. marca 2014 (vec R 201/2013-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi Vicente Gandía Pla, SA, a REWE-Zentral AG

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. REWE Zentral AG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 261, 11.8.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 9. júna 2016 – IREPA/Komisia a Dvor audítorov

(Vec T-825/14) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Rybolov — Taliansky národný program na zhromažďovanie údajov v odvetví rybolovu na obdobie rokov 2009 – 2010 — Vymáhanie časti záloh vyplatených žalobcovi — Predbežná správa Dvoru audítorov — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Prípravný akt — Listy obsahujúce predbežné informácie — Rozhodnutie o vymáhaní — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Neexistencia priamej dotknutosti — Nepripustnosť“)

(2016/C 270/50)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Taliansko) (v zastúpení: F. Tedeschini, advokát)

Žalovaní: Európska komisia (v zastúpení: F. Moro, D. Nardi a K. Walkerová, splnomocnení zástupcovia) a Dvor audítorov Európskej únie (v zastúpení: N. Scafarto a L. Massocchi, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia obsiahnutého v rozhodnutí o vymáhaní z 30. septembra 2014, ktoré vydala Komisia na účely vymáhania sumy vo výške 458 347,35 eura, správy Dvoru audítorov z 27. februára 2013, listov Komisie z 12. júla 2013 a 6. augusta 2014 a všetkých prípravných aktov súvisiacich alebo nasledujúcich, hoci neboli oznámené, ktoré majú vplyv na majetkovo právne postavenie žalobcu

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako nepripustná.
2. Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii a Dvoru audítorov Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 65, 23.2.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2016 – Kohrener Landmolkerei a DHG/Komisia**(Vec T-178/15) ⁽¹⁾****(„Systém zaručených tradičných špecialít — Nariadenie (EÚ) č. 1151/2012 — List Komisie, ktorým informuje vnútroštátne orgány o oneskorenom podaní ich námietky — Žaloba zjavne bez právneho základu“)**

(2016/C 270/51)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Nemecko) a DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Nemecko) (v zastúpení: A Wagner, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Guillem Carrau a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podľa článku 263 ZFEÚ, ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia obsiahnutého v liste riaditeľa riaditeľstva B „Multilaterálne vzťahy, politika kvality“ Generálneho riaditeľstva Komisie „Poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka“ z 9. februára 2015 označenom Ares (2015)529719, ktorým informuje príslušné nemecké orgány o tom, že ich námietka z 5. januára 2015, predložená na základe článku 51 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1), bola podaná po uplynutí lehoty

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako zjavne bez právneho základu.
2. Kohrener Landmolkerei GmbH a DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 245, 27.7.2015.

Žaloba podaná 18. apríla 2016 – Grizzly Tools/Komisia**(Vec T-168/16)**

(2016/C 270/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Nemecko) (v zastúpení: H. Fischer, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/175 z 8. februára 2016 o opatrení, ktoré prijalo Španielsko podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES, pokiaľ ide o zákaz uvádzania určitého typu tlakových čističov na trh (Ú. v. EÚ L 33, 2016, s. 22) za neplatné,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: nesplnenie formálnych náležitostí

Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s povinnosťou odôvodnenia stanovenou v článku 296 ods. 2 ZFEÚ, pretože odôvodnenia si odporujú a sú nejasné.

Napadnuté rozhodnutie je navyše v rozpore so zásadou, podľa ktorej má Komisia povinnosť skúmať skutkový stav. V odôvodnení 4 Komisia nesprávne uvádza, že žalobkyňa vo vyhlásení ES o zhode odkazuje na normu EN 60335-2-67:2009, čo nie je presné.

2. Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 11 smernice 2006/42/ES ⁽¹⁾

V tejto súvislosti je uvedené, že Komisia nesprávne považovala opatrenie o zákaze uvádzania na trh zavedené Španielskom za odôvodnené.

Španielske orgány a Komisia totiž kvalifikovali tlakový čistič ako spotrebič, ktorý má dvojité požitie, ktorý možno používať nielen ako prenosný spotrebič, ale aj ako ručný spotrebič. Na základe toho dospeli k záveru, že by mali byť splnené vyššie technické požiadavky na bezpečnosť, aj keby sa tlakový čistič nepoužíval ako ručný spotrebič a že jeho používanie ako ručného spotrebiča nie je používaním, ktoré je v rozpore s podmienkami, ktoré možno dôvodne predpokladať v zmysle článku 11 ods. 1 smernice 2006/42/ES.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES zo 17. mája 2006 o strojových zariadeniach a o zmene a doplnení smernice 95/16/ES (Ú. v. EÚ L 57, 2006, s. 24).

Žaloba podaná 3. mája 2016 – Keturi kambariai/EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(Vec T-202/16)

(2016/C 270/53)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Litva) (v zastúpení: R. Pumputienė, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: AS Coffee In (Tallinn, Estónsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „čiernej, oranžovej, bielej“ farby obsahujúca slovný prvok „coffee inn“ – prihláška č. 11 475 233.

Konanie pred ÚHVT: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 3. marca 2016 vo veci R 137/2015-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a v tejto súvislosti zamietol námietku a povolil zápis prihlasovanej ochrannej známky,
- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania prebiehajúceho na Všeobecnom súde a trovy vzniknuté v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 11. mája 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)**(Vec T-222/16)**

(2016/C 270/54)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: R. Kunze, solicitor, G. Württenberger, T. Wittmann, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „MAGELLAN“ – ochranná známka Európskej únie č. 5 437 711.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 3. februára 2016 v spojených veciach R 3092/2014-2 a R 3118/2014-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 15, článku 51 ods. 1 písm. a), článku 57 ods. 1, článku 63 ods. 2, článku 64, článku 75, článku 76 ods. 2 a článku 77 nariadenia č. 207/2009.
-

Žaloba podaná 6. mája 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)**(Vec T-229/16)**

(2016/C 270/55)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: portugalčina***Účastníci konania***Žalobca:* Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalsko) (v zastúpení: J. Sardinha, abogado)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Ordem de São Miguel da Ala (Lisabon, Portugalsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „quis ut deus“ – ochranná známka Európskej únie č. 005747936.*Konanie pred EUIPO:* konanie o výmaze.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. februára 2016 vo veci R 621/2015-2.**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie a preto určil zánik spornej ochrannej známky v celom rozsahu, kvôli absencii jej riadneho používania vrátane použitia pre tovary „kovové vývesné štíty“ patriace do triedy 6,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

Porušenie článku 15 ods. 1 a článku 51 ods. 1 písm. a) a ods. 2 nariadenia č. 207/2009, [táto žaloba] bola podaná podľa článku 65 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva a nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Žaloba podaná 14. mája 2016 – Klyuyev/Rada**(Vec T-240/16)**

(2016/C 270/56)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Andriy Klyuyev (Doneck, Ukrajina) (v zastúpení: B. Kennelly a J. Pobjoy, barristers, R. Gherson a T. Garner, solicitors)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, ako aj vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v rozsahu v akom sa uplatňujú na žalobcu,
- subsidiárne, určil, že (i) článok 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení) a (ii) článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení) sú v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu, neuplatniteľné z dôvodu ich protiprávnosti,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod na podporu návrhu na zrušenie, založený na tom, že Rada neurčila riadny právny základ pre napadnuté opatrenia.
  - Žalobca tvrdí, že článok 29 ZEÚ nepredstavuje riadny právny základ pre rozhodnutie Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014, pretože sťažnosť na žalobcu ho neidentifikovala ako osobu, ktorá ohrozila demokraciu na Ukrajine alebo pripravila ukrajinský ľud o výhody udržateľného rozvoja ich krajiny (v zmysle článku 23 ZEÚ a všeobecných ustanovení článku 21 ZEÚ). Žalobca tvrdí, že z dôvodu neplatnosti napadnutého rozhodnutia tak Rada na prijatie napadnutého nariadenia nemohla vychádzať z článku 215 ods. 2 ZFEÚ. Vzhľadom k tomu, že tretie pozmeňujúce rozhodnutie bolo podľa žalobcu neplatné, nemohla Rada pri prijatí nariadenia (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 vychádzať z článku 215 ods. 2 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod na podporu návrhu na zrušenie, založený na porušení práv žalobcu podľa článku 6 v spojení s článkami 2 a 3 ZEÚ a článkami 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie tým, že Rada vychádzala z toho, že súdne konanie na Ukrajine je v súlade so základnými ľudskými právami.
3. Tretí žalobný dôvod na podporu návrhu na zrušenie založený na tom, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že boli splnené kritériá na zaradenie žalobcu do článku 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení) a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení).
4. Štvrtý žalobný dôvod na podporu návrhu na zrušenie, založený na tom, že Rada porušila právo žalobcu na obhajobu a právo na riadnu správu a účinnú súdnu ochranu. Podľa žalobcu Rada starostlivo a nestranne nepreskúmala, či uvádzané dôvody, ktoré majú odôvodniť jeho opätovné zaradenie, boli riadne podložené vzhľadom na jeho vyjadrenie predchádzajúce opätovnému zaradeniu.
5. Piaty žalobný dôvod na podporu návrhu na zrušenie, založený na tom, že Rada bez odôvodnenia a neprimerane porušila základné práva žalobcu, vrátane jeho práva na ochranu vlastníctva a dobrého mena. Podľa žalobcu je dosah napadnutých opatrení ďalekosiahly, tak pokiaľ ide o jeho majetok, tak pokiaľ ide o jeho celosvetové dobré meno. Rada nepreukázala, že zmrazenie prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobcu súvisí s nejakým legitímnym cieľom alebo je ním odôvodnené, a to menej, že je takémuto cieľu primerané.

6. Šiesty žalobný dôvod na podporu námietky protiprávnosti, založený na tom, že ak by sa článok 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení) a článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 (v znení zmien a doplnení) v rozpore s tvrdeniami uvedenými v treťom žalobnom dôvode vykladali tak, že zahŕňajú (a) akékoľvek vyšetrowanie zo strany ukrajinského orgánu bez ohľadu na to, či existuje nejaké súdne rozhodnutie alebo konanie, ktoré je jeho základom, preskúmava ho alebo dohliada nad ním; a/alebo (b) akékoľvek „zneužitie právomoci verejného činiteľa s cieľom neoprávneného zhýhodnenia“ bez ohľadu na to, či existuje obvinenie zo zneužitia štátnych prostriedkov, kritérium zaradenia by vzhľadom na svojvoľný rozsah a pôsobnosť, ktoré by vyplývali z takéhoto širokého výkladu, nemalo riadny právny základ a/alebo by bolo neprimerané cieľom uvedeným v článku 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014. Tieto ustanovenia by teda boli protiprávne.

Žaloba podaná 17. mája 2016 – Stavvytskyi/Rada

(Vec T-242/16)

(2016/C 270/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Edward Stavvytskyi (Belgicko) (v zastúpení: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey a D. Rovetta, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, ako aj vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v rozsahu v akom sa tieto akty uvádzajú žalobcu na zozname osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že zaradenie na zoznam je protiprávne, keďže postup zaradenia bol zmenený tak, že umožňuje zaradenie na základe samotného trestného stíhania, bez toho, aby bolo vydané súdne rozhodnutie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Rada uviedla iba nedostatočné a stereotypné odôvodnenie, keďže iba skopírovala text z právnej úpravy upravujúcej zaradenie na zoznam.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže nemala dostatočne pevný skutkový základ pre zaradenie žalobcu na základe toho, že bol trestne stíhaný ukrajinskými orgánmi za zneužitie verejných prostriedkov alebo majetku.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že opatrenia prijaté Radou nepredstavujú vo vzťahu k žalobcovi zahraničnopolitické opatrenia, ale opatrenia v rámci medzinárodnej spolupráce v trestnom konaní, ktoré boli teda prijaté na nesprávnom právnom základe.

Žaloba podaná 13. mája 2016 – Trasta Komer banka a iní/ECB

(Vec T-247/16)

(2016/C 270/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Trasta Komer banka AS (Riga, Lotyšsko) a šiesti ďalší (v zastúpení: O. Behrends, L. Feddern a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB z 3. marca 2016, ktorým bola Trasta Komer banka AS odňatá banková licencia a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB nepreskúmala a dôkladne a nestranné neposúdila všetky skutkové aspekty a okrem iného na tvrdení, že ECB vhodne nereagovala na skutočnosť, že informácie a dokumenty predložené lotyšským regulačným orgánom neboli presné.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu proporcionality tým, že neuznala možnosť využitia alternatívnych opatrení.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu rovnakého zaobchádzania.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila článok 19 a odôvodnenie 75 nariadenia JMD ⁽¹⁾ a dopustila sa zneužitia právomoci.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásady legitímnej dôvery a právnej istoty.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila procesné pravidlá, vrátane práva byť vypočutý, práva na prístup k spisu, práva na dostatočne odôvodnené rozhodnutie, článku 83 ods. 1 nariadenie o rámci JMD, ⁽²⁾ a práva na spravodlivé správne konanie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63)

⁽²⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (ECB/2014/17) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1)

Žaloba podaná 19. mája 2016 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)**(Vec T-248/16)**

(2016/C 270/59)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Walfood SA (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: E. Cornu, avocat)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Španielsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa.*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „CHATKA“ – ochranná známka Európskej únie č. 943670.*Konanie pred EUIPO:* konanie o vyhlásení neplatnosti.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 21. marca 2016 vo veci R 150/2015-5.**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 57 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 25. mája 2016 – Portugalsko/Komisia**(Vec T-261/16)**

(2016/C 270/60)

*Jazyk konania: portugálčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão a J. Saraiva de Almeida, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/417 zo 17. marca 2016, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 75, 2016, s. 16) v rozsahu, v akom vylúčilo z financovania sumu 385 762,22 eura na výdavky, ktoré Portugalsko deklarovalo v rámci opatrenia osobitnej podpory stanoveného podľa článku 68 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, v účtovných rokoch 2011, 2012 a 2013,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 46 ods. 2 nariadenia Komisie č. 1122/2009 – dodržaní zo strany portugalských orgánov všetkých noriem týkajúcich sa kontrol „dodatocnej platby na hlavu ekvivalentnú dojnici“ v rámci osobitnej podpory zavedenej portugalskou vládou v súlade s článkom 86 nariadenia č. 73/2009.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 31 ods. 2 nariadenia Rady č. 1290/2005, kvôli tomu, že neboli splnené požiadavky stanovené Komisiou v jednotných usmerneniach zahrnutých do dokumentu č. VI/5330/97, na uplatňovanie finančnej opravy v rozsahu 2 %.

Žaloba podaná 25. mája 2016 – Grécko/Komisia

(Vec T-272/16)

(2016/C 270/61)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Helénska republika (v zastúpení: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou a D. Ntourntourea)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/417 zo 17. marca 2016, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), oznámené pod číslom K (2016) 1509 a uverejnené 22. marca 2016 v Ú. v. EÚ L 75, 2016, s. 16:
  - a) v rozsahu, v akom z financovania Únie vylučuje výdavky v celkovej výške 166 797 866,22 eura vynaložené ako oddelená priama pomoc pre roky žiadostí 2012 a 2013 a presnejšie v rozsahu, v akom stanovuje: 1) paušálnu finančnú opravu vo výške 25 % pre rok 2012 a 2) paušálnu finančnú opravu a jednorazovú finančnú opravu pre rok 2013,

- b) v rozsahu, v akom z financovania Únie vylučuje výdavky v celkovej výške 3 880 460,50 eura vynaložené z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), osi 1 a 3 – opatrenia orientované na investície (2007 – 2013), a presnejšie v rozsahu, v akom stanovuje: 1) paušálnu opravu vo výške 5 % pre roky 2010 až 2013 pre opatrenie 125 a 2) jednorazovú opravu pre roky 2011 až 2013,
- c) v rozsahu, v akom z dôvodu neexistencie okamžitého vrátenia sumy 29 366 975,06 eura Helénskej republike nebol záväzný rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-107/14 vykonaný v plnom rozsahu, a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov.

Osobitne, pokiaľ ide o paušálnu opravu celkovej sumy 166 797 866,22 eura uplatnenú na výdavky vynaložené ako oddelená priama pomoc pre roky žiadosti 2012 a 2013, Helénska republika uvádza tri žalobné dôvody neplatnosti.

Prvý žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa opravy uplatnenej pre rok žiadosti 2012 založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 2 ods. 2 nariadenia č. 796/2004⁽¹⁾ [a neskoršie ustanovenie článku 2 písm. c) nariadenia č. 1120/2009⁽²⁾].

Druhý žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa tiež opravy uplatnenej pre rok žiadosti 2012 založený na nesprávnom výklade a uplatnení usmernení (dokument VI/5330/97), pokiaľ ide o splnenie podmienok na uplatnenie paušálnej opravy vo výške 25 % pre rok 2012, pričom sa týmto žalobným dôvodom osobitne tvrdí, že Komisia prekročila svoju diskrečnú právomoc posúdenia a zároveň porušila zásadu proporcionality (prvá časť) a že výpočet finančnej opravy je nesprávny (druhá časť).

Tretí žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa opravy uplatnenej pre rok žiadosti 2013 založený na protiprávnej a zneužívajúcej povahe uvedenej opravy, protichodných odôvodneniach, skutočnosti, že sa zakladá na nesprávnom výklade a uplatnení usmernení (dokument VI/5330/97) a porušení zásad riadnej správy vecí verejných, proporcionality a *ne bis in idem*, ako aj práva na obhajobu žalobkyne.

Okrem toho, pokiaľ ide o finančnú opravu v oblasti Rozvoj vidieka (EPFRV), osi 1 a 3 – opatrenia orientované na investície (2007 – 2013), boli predložené štyri žalobné dôvody neplatnosti.

Štvrtý a piaty žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa opravy uplatnenej na základe opatrenia 125 založené na neexistencii právneho základu a odôvodnenia a nesprávnej skutkovej okolnosti, keďže riadiaci orgán vykonal svoje právomoci v plnom rozsahu a zákonne (štvrtý žalobný dôvod), a paušálna finančná oprava vo výške 5 % pre výdavky uskutočnené za rozpočtový rok 2010 vo výške 506 480,19 eura bola uplatnená v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005⁽³⁾, keďže bola vykonaná viac ako dvadsať štyri mesiacov pred písomným oznámením výsledkov overovania Komisie členským štátom.

Šiesty žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa opravy uplatnenej na základe opatrenia 121 založený na protiprávnosti rozhodnutia v rozsahu, v akom sú uplatnená oprava a spôsob výpočtu na tento účel analogickým uplatnením článku 63 nariadenia č. 809/2014⁽⁴⁾ v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005 a usmerneniami (dokument Komisie VI/5330/97) a viedli k neproporčným výsledkom v porovnaní s konštatovanými nedostatkami. Subsidiárne, pokiaľ ide o toto isté opatrenie, siedmy žalobný dôvod založený na nedostatku právneho základu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a na porušení usmernení (dokument Komisie VI/5330/97).

Ôsmy žalobný dôvod neplatnosti založený na porušení článku 266 ZFEÚ týkajúcom sa povinnosti Komisie prijať opatrenia na vykonanie rozsudku Všeobecného súdu v rozsahu, v akom Komisia tým, že nevrátila Helénskej republike sumu 29 366 975,06 eura, nesplnila rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-107/14, na porušení zásad riadnej správy vecí verejných, právnej istoty a lojálnej spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi.

- (¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 141, 2004, s. 18; Mim. vyd. 03/044, s. 243).
- (²) Nariadenie Komisie (ES) č. 1120/2009 z 29. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie režimu jednotnej platby ustanoveného v hlave III nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 316, 2009, s. 1).
- (³) Nariadenie Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, 2005, s. 1).
- (⁴) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krížovým plnením (Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 69).

Žaloba podaná 30. mája 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Vec T-273/16)

(2016/C 270/62)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sun Media Ltd (Centrálny Hong Kong, Špeciálna administratívna oblasť Čínskej ľudovej republiky Hongkong) (v zastúpení: A. Schnider, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „METAPORN“ – prihláška č. 11 819 281.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 3. marca 2016 v spojených veciach R 653/2015-2 a R 674/2015-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal EUIPO a ďalšieho účastníka konania pred EUIPO v prípade, že do konania vstúpi ako vedľajší účastník, aby znášali svoje vlastné trovy konania a aby nahradili trovy konania žalobkyne v konaní pred Všeobecným súdom a odvolacím senátom EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článkov 75 a nasl. nariadenia č. 207/2009,
- porušenie povinnosti EUIPO vykonávať svoje právomoci v súlade so všeobecnými zásadami Európskej únie.

Žaloba podaná 27. mája 2016 – Saleh Thabet/Rada**(Vec T-274/16)**

(2016/C 270/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Suzanne Saleh Thabet (Káhira, Egypt) (v zastúpení: B. Kennelly a J. Pobjoy, barristers, a G. Martin a M. Rushton, solicitors)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/411 z 18. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/172/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 74, 2016, s. 40), v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobkyňu,
- vyhlásil, že článok 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2011/172/SZBP z 21. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, 2011, s. 63) a článok 2 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 270/2011 z 21. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, 2011, s. 4) sú neuplatniteľné v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobkyňu, a v dôsledku toho zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/411, v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobkyňu,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada nesprávne určila príslušný právny základ pre článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2011/172/SZBP (ďalej len „rozhodnutie“) a článok 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 270/2011 (ďalej len „nariadenie“). Neexistuje nijaký dôkaz o tom, že by Rada pri prijímaní napadnutého rozhodnutia akýmkoľvek spôsobom preskúmala právny základ článku 1 ods. 1 rozhodnutia napriek tomu, že je táto povinnosť výslovne stanovená v článku 5 rozhodnutia. Skutočnosť, že článok 1 ods. 1 mohol mať platný právny základ v čase, keď bol prvý krát prijatý, a to 21. marca 2011, neznamená, že toto ustanovenie má stále právny základ až do roku 2016, či ešte neskôr.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada tým, že sa domnievala, že súdny proces v Egypte je v súlade so základnými ľudskými právami, porušila práva žalobkyne zakotvené v článku 6 ZEÚ, v spojení s článkami 2 a 3 ZEÚ, a článkoch 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada nesprávne posúdila, že kritérium na uvedenie žalobkyne na zoznam stanovené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia a článku 2 ods. 1 nariadenia bolo splnené.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada náležite neodôvodnila opätovné uvedenie žalobkyne na zoznam.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada porušila právo žalobkyne na obhajobu a ich právo na dobrú správu vecí verejných a účinné súdne preskúmanie. Konkrétne Rada dôkladne a nestranne nepreskúmala, či boli uvedené dôvody pre opätovné uvedenie na zoznam riadne odôvodnené s prihliadnutím na tvrdenia žalobkyne vyjadrené pred opätovným uvedením na zoznam.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada neodôvodnene, či neprimerane, porušila základné práva žalobkyne, vrátane jej práva na ochranu majetku a dobrej povesti. Dopad rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/411 na žalobkyňu je závažný, či už z hľadiska jej majetku, alebo jej medzinárodnej povesti. Rada nepreukázala, že by zmrazenie aktív a ekonomických zdrojov žalobkyne súviselo s akýmkoľvek legitímnym cieľom, alebo by ním bolo odôvodnené, a dokonca ani to, že by boli tieto opatrenia vzhľadom na takýto cieľ primerané.

Žaloba podaná 27. mája 2016 – Mubarak a iní/Rada

(Vec T-275/16)

(2016/C 270/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Káhira, Egypt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Káhira), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Káhira), Khadiga Mahmoud El Gammal (Káhira) (v zastúpení: B. Kennelly a J. Pobjoy, barristers, a G. Martin a M. Rushton, solicitors)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/411 z 18. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/172/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 74, 2016, s. 40), v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobcov,
- vyhlásil, že článok 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2011/172/SZBP z 21. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, 2011, s. 63) a článok 2 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 270/2011 z 21. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, 2011, s. 4) sú neuplatniteľné v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcov a v dôsledku toho zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/411, v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobcov,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada nesprávne určila príslušný právny základ pre článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2011/172/SZBP (ďalej len „rozhodnutie“) a článok 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 270/2011 (ďalej len „nariadenie“). Neexistuje nijaký dôkaz o tom, že by Rada pri prijímaní rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/411 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) akýmkoľvek spôsobom preskúmala právny základ článku 1 ods. 1 rozhodnutia napriek tomu, že je táto povinnosť výslovne stanovená v článku 5 rozhodnutia. Skutočnosť, že článok 1 ods. 1 mohol mať platný právny základ v čase, keď bol prvý krát prijatý, a to 21. marca 2011, neznamená, že toto ustanovenie má stále právny základ až do roku 2016, či ešte neskôr.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada tým, že sa domnievala, že súdny proces v Egypte je v súlade so základnými ľudskými právami, porušila práva žalobcov zakotvené v článku 6 ZEÚ, v spojení s článkami 2 a 3 ZEÚ, a článkoch 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada nesprávne posúdila, že kritérium na uvedenie žalobcov na zoznam stanovené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia a článku 2 ods. 1 nariadenia bolo splnené.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada náležite neodôvodnila opätovné uvedenie žalobcov na zoznam.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada porušila právo žalobcov na obhajobu a ich právo na dobrú správu vecí verejných a účinné súdne preskúmanie. Konkrétne Rada dôkladne a nestranne nepreskúmala, či boli uvedené dôvody pre opätovné uvedenie na zoznam riadne odôvodnené s prihliadnutím na tvrdenia žalobcov vyjadrené pred opätovným uvedením na zoznam.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Rada neodôvodnene, či neprimerane, porušila základné práva žalobcov, vrátane ich práva na ochranu majetku a dobrej povesti. Dopad dotknutého rozhodnutia na žalobcov je závažný, či už z hľadiska ich majetku, alebo ich medzinárodnej povesti. Rada nepreukázala, že by zmrazenie aktív a ekonomických zdrojov žalobcov súviselo s akýmkoľvek legitímnym cieľom, alebo by ním bolo odôvodnené, a dokonca ani to, že by boli tieto opatrenia vzhľadom na takýto cieľ primerané.

Žaloba podaná 30. mája 2016 – Inpost Paczkomaty/Komisia

(Vec T-282/16)

(2016/C 270/65)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakov, Poľsko) (v zastúpení: T. Proć, radca prawny)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej Komisie (EÚ) K(2015) 8236 z 26. novembra 2015 o štátnej pomoci SA.38869 (2014/N), ktorú chce Poľsko poskytnúť spoločnosti Poczta Polska ako kompenzáciu čistých nákladov v súvislosti s povinnosťou poskytovania univerzálnych poštových služieb v rokoch 2013 až 2015,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 19 (oddielu 2.6 rámca) [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)], na porušení zásad vyplývajúcich zo Zmluvy týkajúcej sa zadania verejných zákaziek, ako aj nesprávnom výklade článku 7 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, s. 14; Mím. vyd. 06/003, s. 71, ďalej len „poštová smernica“).

- Spôsoby financovania poskytovania univerzálnych služieb uplatňované členskými štátmi musia byť v súlade jednak so zásadami zákazu diskriminácie, transparentnosti a rovnosti zaobchádzania vyplývajúcimi z ustanovení ZFEÚ o slobodách vnútorného trhu (vrátane výberu poskytovateľa univerzálnej služby pomocou hospodárskej súťaže) a jednak s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, čo nie je prípad veci samej.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ a nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 14 (oddielu 2.2) a bodu 60 (oddielu 2.10) rámca Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011).
- Európska komisia sa mylne domnievala, že vzhľadom na to, že povinnosť poskytovania univerzálnych služieb zverená spoločnosti Poczta Polska spĺňa požiadavky stanovené v poštovej smernici, nie je potrebné uskutočniť verejnú konzultáciu alebo uplatniť iné primerané prostriedky umožňujúce zohľadniť záujmy užívateľov a poskytovateľov univerzálnych služieb.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 52 (oddielu 2.9) rámca Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011), ako aj článku 7 ods. 1, 3 a 5 poštovej smernice.
- Európska komisia sa mylne domnievala, že kompenzačný fond spĺňa požiadavku zákazu diskriminácie v súvislosti s jednotnou maximálnou sumou vo výške 2 % príjmov poskytovateľa univerzálnych služieb alebo ekvivalentných služieb, toto percento zaväzujúce poskytovateľa k povinnému vkladu platí pre všetkých účastníkov trhu, čo má diskriminačný charakter, pretože situácia poskytovateľov univerzálnych služieb a situácia poskytovateľov ekvivalentných služieb nie je rovnaká.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 1 poštovej smernice, pretože Európska komisia akceptovala financovanie nákladov univerzálnej služby formou viacerých výhradných a osobitných práv priznaných spoločnosti Poczta Polska.
- Podľa článku 7 ods. 1 poštovej smernice členské štáty neudelia ani neponechajú v účinnosti výhradné alebo osobitné práva zriaďovania a poskytovania poštových služieb. Zároveň Európska komisia akceptuje, že Poczta Polska má priznané výhradné a osobitné práva v súvislosti s poskytovaním univerzálnych služieb.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 102 v spojení s článkom 106 ods. 1 ZFEÚ.
- Neprimerane vysoký povinný vklad do kompenzačného fondu bude viesť k „uzavretiu trhu v rozpore s hospodárskou súťažou“ na poštovom trhu.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 16 a článku 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.
- Napadnuté rozhodnutie Komisie vedie k schváleniu takého modelu (programu) štátnej pomoci, ktorý v konečnom dôsledku zapríčiňuje neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalobkyne a vedie aj k neprimeranému obmedzeniu jej slobodnej hospodárskej činnosti.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení podstatných procesných požiadaviek a nedodržaní povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ.
- Komisia nezistila riadne skutkový stav a často odôvodňovala rozhodnutie nesprávnymi skutkovými okolnosťami. Okrem toho sa Komisia dopustila aj chyby odôvodnenia, lebo – na rozdiel od vlastnej praxe pri vydávaní rozhodnutí – nezohľadnila ako prítiažujúcu okolnosť neuskutočnenie verejného obstarávania v rámci vplyvu na hospodársku súťaž.

Žaloba podaná 30. mája 2016 – Inpost/Komisia**(Vec T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Inpost S.A. (Krakov, Poľsko) (v zastúpení: W. Knopkiewicz, radca právny)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej Komisie (EÚ) K(2015) 8236 z 26. novembra 2015 o štátnej pomoci SA.38869 (2014/N), ktorú chce Poľsko poskytnúť spoločnosti Poczta Polska ako kompenzáciu čistých nákladov v súvislosti s povinnosťou poskytovania univerzálnych poštových služieb v rokoch 2013 až 2015,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 19 (oddielu 2.6 rámca) [Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)], na porušení zásad vyplývajúcich zo Zmluvy týkajúcich sa zadania verejných zákaziek, ako aj nesprávnom výklade článku 7 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, s. 14; Mím. vyd. 06/003, s. 71, ďalej len „poštová smernica“).
  - Spôsoby financovania poskytovania univerzálnych služieb uplatňované členskými štátmi musia byť v súlade jednak so zásadami zákazu diskriminácie, transparentnosti a rovnosti zaobchádzania vyplývajúcimi z ustanovení ZFEÚ o slobodách vnútorného trhu (vrátane výberu poskytovateľa univerzálnej služby pomocou hospodárskej súťaže) a jednak s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, čo nie je prípad veci samej.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ a nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 14 (oddielu 2.2) a bodu 60 (oddielu 2.10) rámca Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011).
  - Európska komisia sa mylne domnievala, že vzhľadom na to, že povinnosť poskytovania univerzálnych služieb zverená spoločnosti Poczta Polska spĺňa požiadavky stanovené v poštovej smernici, nie je potrebné uskutočniť verejnú konzultáciu alebo uplatniť iné primerané prostriedky umožňujúce zohľadniť záujmy užívateľov a poskytovateľov univerzálnych služieb ako dôkaz náležitého zistenia potrieb v oblasti univerzálnych služieb.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, nesprávnom uznaní splnenia požiadaviek vyplývajúcich z bodu 52 (oddielu 2.9) rámca Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011), ako aj článku 7 ods. 1, 3 a 5 poštovej smernice.

- Európska komisia sa mylne domnievala, že kompenzačný fond spĺňa požiadavku zákazu diskriminácie v súvislosti s jednotnou maximálnou sumou vo výške 2 % príjmov poskytovateľa univerzálnych služieb alebo ekvivalentných služieb, toto percento zaväzujúce poskytovateľa k povinnému vkladu platí pre všetkých účastníkov trhu, čo má diskriminačný charakter, pretože situácia poskytovateľov univerzálnych služieb a situácia poskytovateľov ekvivalentných služieb nie je rovnaká.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 1 poštovej smernice, pretože Európska komisia akceptovala financovanie nákladov univerzálnej služby formou viacerých výhradných a osobitných práv priznaných spoločnosti Poczta Polska.
- Podľa článku 7 ods. 1 poštovej smernice členské štáty neudelia ani neponechajú v účinnosti výhradné alebo osobitné práva zriaďovania a poskytovania poštových služieb. Zároveň Európska komisia akceptuje, že Poczta Polska má priznané výhradné a osobitné práva v súvislosti s poskytovaním univerzálnych služieb.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 102 v spojení s článkom 106 ods. 1 ZFEÚ.
- Neprimerane vysoký povinný vklad do kompenzačného fondu bude viesť k „uzavretiu trhu v rozpore s hospodárskou súťažou“ na poštovom trhu.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 16 a článku 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.
- Napadnuté rozhodnutie Komisie vedie k schváleniu takého modelu (programu) štátnej pomoci, ktorý v konečnom dôsledku zapríčiňuje neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalobkyne a vedie aj k neprimeranému obmedzeniu jej slobodnej hospodárskej činnosti.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení podstatných procesných požiadaviek a nedodržaní povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ.
- Komisia nezistila riadne skutkový stav a často odôvodňovala rozhodnutie nesprávnymi skutkovými okolnosťami. Okrem toho sa Komisia dopustila aj chyby odôvodnenia, lebo – na rozdiel od vlastnej praxe pri vydávaní rozhodnutí – nezohľadnila ako prítiažujúcu okolnosť neuskutočnenie verejného obstarávania v rámci vplyvu na hospodársku súťaž.

Žaloba podaná 23. mája 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)

(Vec T-284/16)

(2016/C 270/67)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Diego Gulli (Janov, Taliansko) (v zastúpení: M. Andreolini a F. Andreolini, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobca.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „Lybera“ – prihláška č. 12 155 743.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. marca 2016 vo veci R 3219/2014-5.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 30. mája 2016 – Belgicko/Komisia

(Vec T-287/16)

(2016/C 270/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: J.-C. Halleux a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci É. Grégoire a J. Mariani, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/417 zo 17. marca 2016 v rozsahu, v akom sa týmto rozhodnutím vylučuje z financovania Európskou úniou vo vzťahu k Belgickému kráľovstvu suma vo výške 9 601 619,00 eur (rozpočtová položka 6701),
- subsidiárne čiastočne zrušil uvedené rozhodnutie o vylúčení sumy vo výške 9 601 619 eur z financovania Spoločenstvom, a to v rozsahu, v akom zahŕňa sumu vo výške 4 106 470,02 eura, ktorú EPZF získal predtým,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 31 ods. 1 a článku 32 ods. 8 nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. 2005, L 209, s. 1), keďže Komisia nepreukázala, že výdavok belgickej platobnej agentúry nie je v súlade s právom Spoločenstva, a že neexistencia spätne získaných súm alebo nezrovnalostí sú dôsledkom nezrovnalostí alebo nedbalosti, ktoré je možné pripísať Belgickému úradu pre intervencie a náhrady (Bureau d'intervention et de restitution belge, BIRB)
2. Druhý subsidiárne uvádzaný žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 31 ods. 2 nariadenia č. 1290/2005 a zásady proporcionality, keďže vylúčená suma nezodpovedá významu zisteného nesúladu a nebola zohľadnená finančná ujma, ktorú utrpela Európska únia.

Žaloba podaná 3. júna 2016 – Inox Mare/Komisia

(Vec T-289/16)

(2016/C 270/69)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Inox Mare Srl (Rimini, Taliansko) (v zastúpení: R. Holzeisen, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil Final Report OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 – 26/11/2015 z dôvodu jeho zjavnej protiprávnosti,
- následne zrušil odporúčania konaní, ktoré by mali nasledovať po vyšetrení OLAF THOR (2015) 4257 – 09/12/2015,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti napadnutým aktom v rozsahu, v akom konštatujú, že sa žalobkyňa počas niekoľkých rokov vyhýbala plateniu colných poplatkov a antidumpingového cla. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že doviezla významné množstvo tovaru na upevňovanie z nehrdzavejúcej ocele, pričom sa spoliehala na to, čo hromadne tvrdili filipínske colné orgány pokiaľ išlo o údajný filipínsky pôvod tovaru dodaného dvoma filipínskymi spoločnosťami, až kým nenadobudla vedomosť o začatí vyšetrenia obchádzania zo strany Európskej únie týkajúceho sa Filipín na základe podozrenia, podľa ktorého vyššie uvedený tovar bol v skutočnosti tovar pochádzajúci z Taiwanu a teda zasielaný do Európskej únie cez Filipíny z Taiwanu.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na napadnuteľnosti aktov napadnutých touto žalobou na základe článku 263 ZFEÚ.

- V tejto súvislosti uvádza, že napadnuté akty, aj keď z ich názvu sa možno domnievať opačne, majú v podstate pre talianske colné orgány záväznú povahu a priame právne účinky, ktoré porušujú osobné a skutočné záujmy a práva žalobkyne, pričom menia jej právne postavenie, a to v súvislosti s 1) povahou colných poplatkov, ktoré patria do „vlastných zdrojov Únie“ a povinností, ktoré z toho vyplývajú pre členské štáty, ktoré sú poverené iba výberom týchto colných poplatkov, 2) povahou OLAF ako správneho vyšetrovacieho orgánu, ktorý pri externých vyšetrovaniach nahrádza Európsku komisiu, 3) úlohou Európskej komisie ako inštitúcie, ktorá má výkonnú právomoc pri uplatňovaní colného sadzovníka Európskej únie.
- V tejto právnej súvislosti zamietnutie priamej napadnuteľnosti aktov OLAF napadnutých žalobkyňou na základe článku 263 ZFEÚ by viedlo k popretiu jej základného práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom a teda k porušeniu článku 47 Charty základných práv EÚ a článku 13 EDĽP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nezákonnosti napadnutých aktov.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 neobsahuje žiadne základné predpoklady záväzne stanovené normotvorcom v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 ⁽¹⁾, z čoho vyplýva jeho zjavná nezákonnosť a absolútna kontrolná neúčinnosť.
- Napadnutý akt obsahuje tieto protiprávnosti: neuvedenie procesných záruk, neuvedenie mien vyšetrovateľov, nevypočutie právnych zástupcov žalobkyne, porušenie požadovanej právnej kvalifikácie, neodôvodnené a protichodné odmietnutie zodpovednosti kompetentných orgánov, porušenie povinnosti vykonávať svoje vyšetrovanie objektívne a nestranné a dodržiavať zásadu prezumpcie neviny zo strany OLAF a tiež nesprávne informácie z dôvodu nedostatočného vyšetrovania vo Final Report.
- Z dôvodu vyššie uvedených protiprávností Odporúčanie Generálneho riaditeľstva OLAF adresované Agenzia delle Dogane e dei Monopoli de la République italienne (Agentúre pre clo a monopoly Talianskej republiky) týkajúce sa prijatia všetkých opatrení potrebných na vybratie colných poplatkov od žalobkyne nie je právne podložené a je teda protiprávne.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 7. júna 2016 – Fruits de Ponent/Komisia

(Vec T-290/16)

(2016/C 270/70)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Španielsko) (v zastúpení: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zaviazal Európsku komisiu na náhradu škody, ktorá bola spôsobená spoločnostiam Escarp. S.C.P., Agropecuaria Sebcar, S.L. a Rusfal 2000, S.L., v dôsledku jej postupu a nečinnosti v súvislosti s narušením trhu s broskyňami a nektárinkami v hospodárskom roku 2014, a najmä prijatím delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 913/2014 a delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 932/2014.
- zaviazal Európsku komisiu, aby zaplatila:
  - spoločnosti Escarp. S.C.P. sumu 121 085,11 eura, zvýšenú o príslušné kompenzačné úroky a úroky z omeškania,
  - spoločnosti Agropecuaria Sebcar, S.L., sumu 162 540,46 eura, zvýšenú o príslušné kompenzačné úroky a úroky z omeškania,
  - spoločnosti Rusfal 2000, S.L., sumu 28 808,99 eura, zvýšenú o príslušné kompenzačné úroky a úroky z omeškania.
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je náhrada škody údajne spôsobenej postupom a nečinnosťou Európskej komisie v súvislosti s narušením trhu s broskyňami a nektárinkami v hospodárskom roku 2014, a najmä, nie však výlučne, prijatím delegovaných nariadení Komisie (EÚ) č. 913/2014 ⁽¹⁾ a č. 932/2014 ⁽²⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod, v rámci ktorého tvrdí, že sú splnené podmienky stanovené judikatúrou EÚ na priznanie nároku na náhradu škody z titulu mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie.

V tejto súvislosti po prvé tvrdí, že Komisia sa svojím postupom a svojou nečinnosťou dopustila dostatočne závažného porušenia noriem, ktorých predmetom je priznať jednotlivcom práva, ako je zásada povinnosti náležitej starostlivosti, zásada poskytnutia pomoci a ochrany, zásada riadnej správy vecí verejných zakotvená v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a napokon zásada zákazu svojvoľného postupu.

Došlo k tomu preto, že Komisia pri prijímaní opatrení k predchádzaniu narušení trhov s broskyňami a nektárinkami v lete 2014

- prijala krízový mechanizmus, ktorý sama predtým označila za nevhodný a neúčinný, keďže organizácie producentov ich nevyužívajú, lebo sú príliš malé a nemajú prostriedky na ich využitie,
- nezadovážila si informácie o trhu,
- postupovala bez zadováženia sa náležitých údajov o stiahnutiach,
- zasiahla neskoro,

Žalobkyňa ďalej uvádza, že opatrenia týkajúce sa spolufinancovania stiahnutia výrobkov, propagovania a bezplatného rozdeľovania boli objektívne nevhodné.

Takisto tvrdí, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia.

Po druhé uvádza, že všetkým trom dotknutým spoločnostiam bola spôsobená skutočná a konkrétna škoda, ktorá je navyše vyčísliteľná.

Po tretie medzi uvedenou škodou a protiprávnym konaním Komisie existuje príčinná súvislosť.

- (¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 913/2014 z 21. augusta 2014, ktorým sa ustanovujú dočasné mimoriadne podporné opatrenia pre výrobcov v odvetví broskýň a nektáriniek (Ú. v. EÚ L 248, 2014, s. 1).
- (²) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 932/2014 z 29. augusta 2014, ktorým sa stanovujú dočasné výnimočné podporné opatrenia pre výrobcov určitého ovocia a zeleniny a ktorým sa mení delegované nariadenie (EÚ) č. 913/2014 (Ú. v. EÚ L 259, 2014, s. 2).

Žaloba podaná 13. júna 2016 – East West Consulting/Komisia

(Vec T-298/16)

(2016/C 270/71)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- v dôsledku toho,
- rozhodol o vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Európskej komisie,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť škodu, ktorú utrpela žalobkyňa predbežne vyčíslenú na 496 000 eur,
- uložil v každom prípade žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na dostatočne závažnom porušení právnych noriem, ktorého sa dopustila Komisia tým, že na základe rozhodnutia Komisie 2008/969/ES, Euratom zo 16. decembra 2008 o systéme včasného varovania na použitie povolujujúcimi úradníkmi Komisie a výkonnými agentúrami (Ú. v. EÚ L 344, 2008, s. 125) aktivovala varovanie „W3b“ v systéme včasného varovania (EWS) voči žalobkyni na základe vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), pričom identifikovala mieru rizika spojeného so žalobkyňou ako úspešnou uchádzačkou verejnej zákazky na služby týkajúce sa projektu posilnenia boja proti neprihlásenej práci v Macedónskej republike. Tento žalobný dôvod má päť častí:

- Prvá časť, podľa ktorej je rozhodnutie o varovaní voči žalobkyni v EWS (ďalej len „rozhodnutie EWS“) protiprávne, pretože nemá právny základ, v rozpore s článkom 5 ZEÚ a základným právom týkajúcim sa prezumpcie nevinu;

- Druhá časť, podľa ktorej je rozhodnutie EWS protiprávne, pretože porušuje zásadu právnej istoty, pokiaľ ide o podmienky varovania „W3b“;
  - Tretia časť, podľa ktorej je rozhodnutie EWS protiprávne, pretože vedie k porušeniu článku 41 Charty základných práv Európskej únie, zásady riadnej správy vecí verejných, práva na obranu, základného práva byť vypočutý, ako aj povinnosti odôvodnenia;
  - Štvrtá časť, uvádzaná subsidiárne, podľa ktorej Komisia porušila rozhodnutie EWS, povinnosť odôvodnenia zakotvenú v článku 41 Charty, povinnosť náležitej starostlivosti a zásadu proporcionality;
  - Piata časť, podľa ktorej je dôvod zamietnutia dohody Komisie protiprávny, pretože porušuje zadávaciu dokumentáciu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na škode utrpenej žalobkyňou a na príčinnej súvislosti medzi zavineným správaním Komisie a touto škodou.

**Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/
ECHA**

(Vec T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Jazyk konania: poľština

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 79, 16.3.2013.

Uznesenie Všeobecného súdu z 1. júna 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)

(Vec T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Jazyk konania: angličtina

Predseda siedmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 329, 22.9.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 31. mája 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(Vec T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Jazyk konania: angličtina

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 13.4.2015.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (samosudca) zo 14. júna 2016 – Fernández González/Komisia

(Vec F-121/15) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Dočasný zamestnanec — Zamestnanec pracujúci v kabinete európskeho komisára — Prijímanie dočasného zamestnanca v zmysle článku 2 písm. b) PZOZ — Podmienka prerušenia akejkoľvek formy zamestnania s Komisiou na dobu šesť mesiacov — Bod 3.2 oznámenia D(2005) 18064 Komisie z 28. júla 2005 týkajúceho sa zamestnávania dočasných zamestnancov, v zmysle článku 2 písm. b) a d) PZOZ o stálych pracovných miestach v prípade absencie úspešných uchádzačov výberového konania)

(2016/C 270/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elia Fernández González (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld a É. Boigelot, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, splnomocnení zástupcovia, D. Waelbroeck a A. Duron, advokáti)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na pracovné miesto, ktoré bolo predmetom oznámenia o voľnom pracovnom mieste COM/2014/2036, založený na nerešpektovaní podmienky prerušenia zmluvy na dobu šesť mesiacov pred prijatím zamestnanca, ktorý bol predtým zamestnaný v platovej triede AT2c na základe oznámenia D(2005) 18064 DG HR (generálne riaditeľstvo pre ľudské zdroje) z 28. júla, ako aj náhrada údajne utrpenej majetkovej a nemajetkovej ujmy

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila pani Elia Fernández González.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015, s. 57.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (samosudca) z 10. júna 2016 – HI/Komisia(Vec F-133/15) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Úradníci — Článok 11 služobného poriadku — Povinnosť zachovávať lojalnosť — Článok 11a — Konflikt záujmov — Úradník poverený dohliadaním na projekt financovaný Úniou — Rodinná väzba medzi týmto úradníkom a zamestnancom vybraným pre potreby projektu spoločnosťou poverenou realizáciu uvedeného projektu — Disciplinárne konanie — Disciplinárna sankcia — Preradenie do nižšej platovej triedy — Zákonnosť zloženia disciplinárnej rady — Povinnosť odôvodnenia — Dĺžka konania — Primeraná lehota — Porušenie práva na obranu — Zásada ne bis in idem — Zjavne nesprávne posúdenie — Primeranosť sankcie — Poľahčujúce okolnosti)

(2016/C 270/76)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: HI (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Ehrbar a F. Simonetti, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie ukladajúceho disciplinárnu sankciu trvalého preradenia žalobcu o dve platové triedy nižšie na základe vyšetrovania týkajúceho sa konfliktu záujmov, ako aj náhradu údajne utrpenej nemajetkovej ujmy

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. HI znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 414, 14.2.2015, s. 45.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK